

உலகாயதமும் பெரியாரியமும்



பேரா. முனைவர். சோ.ந. கந்தசாமி
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

1. கட்டுரைச்சுருக்கம் :

இந்தியச் சிந்தனை வரலாற்றில் உலகாயதம் தொன்மைமிக்கது. மக்கள் வாழ்வியலின் தொடக்க காலத்தில் தோன்றியது. மனிதனின் உணர்வுத் தேவைகளை நிறைவு செய்வது, தத்துவங்களின் அடித்தளமாகத் திகழ்வது, காலந்தோறும் எழுந்த மாற்றுச் சிந்தனையாளரின் மறுப்புக்கு ஆளானது. உலகாயதச் சிந்தனை பண்பாடும் நாகரிகமும் பரவுதற்கு முன்பே உலகின் பல பகுதிகளில் வாழ்ந்த மாந்தர்களால் வளர்க்கப்பெற்றது. உலகநாட்டம் கொண்டது உலகாயதம். விண்ணகநாட்டம் கொண்டது வைதிகமார்க்கம். பகைமை உணர்வாளராலும் வளர் சிந்தனையாளராலும் உலகாயதம் குட்டுப்பட்டுவந்துள்ளது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் உலகாயதத்தினை வளர்த்த உரத்த சிந்தனையாளர் 'பகுத்தறிவுப் பகலவன்' எனப் பாராட்டப்படும் பெரியார் ஈ.வெ.ரா. ஆவார் (கி.பி.17.09.1879 - 24.12.1973). தமிழ் மக்களின் சுயமரியாதைக்கும் தன்மான உணர்வுக்கும் வாழ்வியல் மறுமலர்ச்சிக்கும் சமத்துவ மேம்பாட்டிற்கும் உரிமை மீட்டிக்கும் பெருந்தளபதியாகவும் போராளியாகவும் ஒளி வீசியவர் பெரியார் ஆவார். தமிழ்க் கடல் மறைமலை அடிகளின் மகளார் நீலாம்பிகை

அம்மையாரின் தலைமையில் கூடிய தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் மாநாட்டில் (13.11.1938) பெரியார் என்ற பெயரினால் தமிழினத்தின் தனிப்பெரும் தலைவரும் புரட்சியாளருமாகிய ஈ.வெ.ரா.வை அழைக்கவேண்டும் என்ற முடிவு எடுக்கப்பட்டது.¹ அந்நாள் முதல் அவர் பெரியார் என்றே அழைக்கப்படுகிறார். அவர்தம் கொள்கைகள் யாவும் பெரியாரியம் (Periyarism) எனப் போற்றப்படுகிறது. உலகாயதத்துடன் பெரியாரியம் ஒத்திருப்பினும் பற்பல சிறப்புக் கூறுகளைப் பெற்றிருப்பதால் புதிய உலகாயதம் என்ற பெயரால் பெரியாரியத்தினைச் சுட்டுதல் சாலும்.² முதலில் பொருள் பற்றிய ஆய்வு குறித்தும் உலகாயதம் குறித்தும் நோக்குவோம்.

2. பொருள்பற்றிய ஆய்வு

உலகு, உலகில் பொதிந்துள்ள பொருள்கள், உயிர் வகைகள், வாழ்வியல், உலகுக்கு அப்பால் உள்ளனவாக எண்ணப்பெறும் கருத்தியல் பொருள்கள் முதலியன பற்றிய ஆய்வுகள் வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்பிருந்தே சிந்தனையாளர்களால் நிகழ்த்தப் பெற்றுவந்துள்ளன. இம் முயற்சியில் ஈடுபாடு கொண்டு தாம்கண்ட அனுபவ முடிவுகளை முற்ற முடிந்த மெய்ப்பொருள் என்றுநிலைநாட்டிய இந்தியச் சிந்தனையாளர்களைத் 'தத்துவ ஞானிகள்' என்று சுட்டுவர்.

எவ்வகைப் பொருள்களையும் குறைந்தமட்டில் 1. சடப்பொருள் (Matter - பிரகிருதி), 2. சித்துப்பொருள் (Atman, soul, spirit, உயிர்) என்று இரண்டினக் கண்டறிந்த தத்துவ ஞானிகள் பல்வகை மெய்ப்பொருள் அமைப்புகளை (Systems) நிறுவியுள்ளனர். இவருள் சாங்கியர் முதல் நிலையில் சுட்டுவதற்கு உரியர். சடப்பொருள் என்பதுவே மெய்ப்பொருள்; சித்துப் பொருள் என்பது சடப்பொருளாகிய நால்வகைப் பூதச் சேர்க்கையினால் தோன்றும் உணர்வுதான். கோட்டு நீறும் (சுண்ணாம்பு) மஞ்சளும் கலந்தவழிப் பிறக்கும் செவ்வண்ணம் போல, பூதச் சேர்க்கையால் தோன்றும் உணர்வுக்கு அப்பால் உயிர் என்று சுட்டத்தக்க பொருள் ஒன்று இல்லை என்று உரத்துக் கூறியவர்களையே உலகாயதர் என்று சுட்டுவர். சடப்பொருள் தோற்றமாற்றங்களுக்கு உட்படுதலான் அழியும் இயல்பினது; அழியா இயல்பினதாகிய ஆன்மா மட்டுமே உள்பொருள்; சடப்பொருளும் (matter) அதன் விளைவாகக் காட்சிதரும் உலகப் பொருள்களையாவும் மனத்தின் விரிவேயாதலின் மாயை எனக் கருதற்குரியவை என்று ஒரு பொருள் உண்மை (Monism) பேசியவருள் சிறப்பாகச் சுட்டுதற்குரியவர் அத்துவிதவேதாந்திகள் ஆவர். ஒருவகையில் நோக்கின், உலகாயதரும் ஒருபொருள் (சடப்பொருள்) உண்மைவாதிகளே எனலாம்.

வேதங்களையும் அவற்றின் வழி நடப்போரையும் வன்மையாகக் கண்டித்த வேதமறுப்புத் தத்துவமாக உலகாயதம் விளங்குகின்றது. இந்நெறி வேதகாலத்திற்கு முற்பட்டே, இந்திய நாட்டில் வழங்கி வந்துள்ளது என்பர் தத்துவ வரலாற்றறிஞர்கள்.

3. உலகாயதம் - பொருளியவாதம் (Materialism)

அய்ரோப்பியத் தத்துவ வரலாற்றில் சுட்டப்பெறும் Materialism என்னும் சிந்தனைக் கோட்பாட்டுடன் இந்தியச் சிந்தனை வரலாற்றில் தோன்றிய உலகாயதக் கோட்பாட்டினை ஒப்பிட்டுக் கூறுவர் ஒப்பியல் தத்துவ மேதைகள். இவ்வுலக வாழ்வியலில் நம்பிக்கையும் உறுதியும் கொண்டவை இவ்விரு நெறிகளும். இவை உலகு

உடன்பாட்டுச் சிந்தனை கொண்டவை (World affirmation); உலக மறுப்பு அல்லது எதிர்மறைச் சிந்தனை (World negation)யினை உடன்படாதவை. உலகம் பொய்யானது; அயம்பொறிகளாலும் அந்தக் கரணங்களாலும் அறியப்படுவன எல்லாம் அழிந்துபோவன; உலகம் என்ற நிழலுக்குப் பின் நிசம் (Reality) என்பது புலன் கடந்து உள்ளது (Transcendental) என்பார் கொள்கையினைப் பொருளியல்வாதிகளாகிய (Materialists) உலகாயதர் உடன்பட்டவர். உலகாயதர் பொருள் எனச் சுட்டுவன எல்லாம் அனுபவத்திற் புலப்படும் சடப் பொருள்தான்.

4. உலகாயதத்தின் கூறுபாடுகள்

பொருள் முதலியல் (Materialism), பொருள் உண்மையியல் (Realism), அப்பாலைத் தத்துவத்தை விலக்கிய இயற்கையியல் (Naturalism), அனுபவ உண்மையியல் (Empiricism), இன்பநலக் கோட்பாட்டியல் (Hedonism), இறை நம்பிக்கையின்மையியல் (Atheism) எனப் பல்வேறு கூறுபாடுகளைக் கொண்டது உலகாயதம். மிகப் புராதனச் சமுதாயத்தில் இயற்கைச் சூழலில் இயல்பான வாழ்வியலில் நடைமுறை அனுபவ அடிப்படையில் உலகாயதம் உருவாகியது எனலாம்.

உண்மையோடு பொருந்தியதாகவும் பகுத்தறிவுக்கு ஒத்ததாகவும் அமையும் அனுபவ உண்மையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு உலகாயதர் அறிவாராய்ச்சியியலை நிறுவிக் கொண்டனர். இவர்கள் புலன் கடந்த உள்ளுணர்வியல் (intuition), கருத்து முதலியல் (idealism) என்பனவற்றை ஏற்றினர். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற கருவிகளால் காணப்படும் காட்சியளவை மட்டுமே இவர்க்கு உடன்பாடு, காட்சிக்கு உணர்வுகள் கருவியாகப் பயன்படும் என்பாரின் கருத்தினை இசைந்திலர்.

4.1. நான்குபூதங்கள்

நிலம், நீர், தீ, வளி என்று நால்வகைப் பூதங்களின் கூட்டமாகிய பிரபஞ்சம் தன்னாட்சியுடையது (Autonomous); அதனுள் 'Internal go' அல்லது

Spontaneity என்று சுட்டப்படும் இயல்பில் இயங்கும் ஆற்றல் இருப்பதால் தன்னைத் தானே இயக்கிக் கொள்கிறது; எனவே, அதன் செயற்பாடுகளைத் தீர்மானிக்கும் பரம்பொருள் என்ற கோட்பாடு தேவையற்றது என்று உலகாயதர் முடிவுசெய்தனர்.

4.2. ஆன்மா / கடவுள் உடன்பாமை

பிரபஞ்சம் ஒளிவு மறைவின்றிப் புறவயமாய்ப் பிறங்குவது என்ற கோட்பாடும் (**objectivism**); பார்க்கப்படும் பொருள்கள் எண்ணற்றவை என்ற பன்மைவாதமும் (**pluralism**) உலகாயதர்க்கு உரியவை. மனிதனின் கருவி, கரணங்களுக்கு எட்டாமலும் அகப்படாமலும் இருப்பனவாக எண்ணப்பெறும் ஆத்தமா (**soul - உயிர்**), பரமாத்துமா (பரம்பொருள், கடவுள்) என்பனவும்; பரலோகம், நரகம் என்பனவும் உண்மையானவை அல்ல, வெறுங் கற்பனைகளே என்று முழங்கியவர்கள் உலகாயதர். காணுதல், உணர்தல், விரும்புதல், அறிதல், நினைத்தல் முதலியன யாவும் பொருள்களோடு தொடர்புடையனவாதலின், பொருள்களும் அவற்றின் தொழிற்பாடுகளும் என்ற அடிப்படையில் மனிதனின் செயற்பாடுகளையும் அனுபவங்களையும் தெளிவாக விளக்குதல் இயலும் என்று எண்ணினர்.

4.3. உலகாயதம் - சுவபாவவாதம்

உலகாயதர்களின் மய்யக் கொள்கையாகும் சுவபாவவாதம் என்பது இயற்கை, இயல்பு (**nature**) எனப்படும். முள்ளுக்குக் கூர்மையும் செடிக்குப் பசுமையும் கதிரவனுக்கு வெப்பமும் சுவபாவம் (தன்னியல்பு). புறத்தேயிருந்து ஒருவர் இப்பண்புகளை இப்பொருள்களுக்குக் கொண்டு சேர்த்தல் முடியாது. இயற்கையின் ஆளுமையினை இவர்கள் மதித்தனர். சூனியம் எனப்படும் வெறும் பாழிலிருந்து ஒரு பொருளும் தோன்றாது; உள்பொருளிலிருந்துதான் உலகம் தோன்றியது எனக் கொண்டனர். இவ்வகையில் இவர்களின் கொள்கை சாங்கியரின் சற்காரியவாதத்தினை ஒத்தது. எனின் சாங்கியர் உலகத் தோற்றத்திற்கு மூலப் பிரகிருதியை (**Primordial Matter**) முதற்காரணமாக (**Material cause**)க் கூறுவர். சைவ சித்தாந்திகள் இம் முதல்

காரணத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு, இறைவனின் பிரிவிலா ஆற்றலாகிய சக்தியைத் துணைக் காரணமாகவும் (**Auxiliary cause**) இறைவனை நிமித்தக் காரணமாகவும் (**Efficient cause**) கொண்டனர். ஆயினும் உலகாயதரின் கருத்து இவர்கள் கருத்தினின்றும் முற்றிலும் வேறுபட்டும் மாறுபட்டும் அமைந்துள்ளது. பிரபஞ்சமாகிய (**Cosmos**) இயற்கை (**Nature**) பிறருடைய தயவின்றித் தானே என்றும் உள்ளது (சுவபாவமாக இலங்குவது); தானே இயங்குகிறது. பிரபஞ்சத்தில் ஏற்படும் தோற்றங்களுக்கும் மாற்றங்களுக்கும் அதுவே (பிரபஞ்சமே) முதற்காரணமாகவும் நிமித்தக் காரணமாகவும் விளங்குகின்றது. இயற்கை கடந்த உயராற்றல் (**Transcendental Supreme Power**) எனப் பிறர் பேசும் கடவுள் உலகப் பரிணாமங்களுக்குத் தேவை இல்லாதது. புறத் தூண்டுதலின்றி இயல்பாகவே இலங்கும் நிலை (**Spontaneity**) பிரபஞ்சத்தில் பொதிந்திருப்பதால் நியதிக் கோட்பாட்டினையோ, வினைக் கொள்கையினையோ உலகாயதர் உடன்படார். மனிதனின் விருப்பங்கள், ஆசைகள், ஆர்வங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்தான் தகவுகளும் (**values**) நீதிகளும் (**morals**) செயல் நோக்கங்களும் அமைகின்றன என்பது அவர்தம் அறிவியல் கோட்பாடு. இது நன்று, இது தீது என்று ஒன்றையும் வரையறுத்துக் கூறும் முறைமை அவர்களிடம் காணப்படவில்லை. சார்புநிலை அடிப்படையில்தான் (**Relative standpoint**) நன்மை, தீமை, அறம், மறம் என்பன வரையறை செய்யப்பெறுதல் வேண்டும் என்று எண்ணினர். எனவேதான் நிரந்தரமான நன்மை, தீமை என்பனவற்றை அவர்கள் கொண்டிலர்.

4.4. இன்பமே குறிக்கோள்

வாழ்க்கைக் குறிக்கோள்கள் எனப் பொதுநிலையில் பேசப்பெறும் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கனுள் இன்பத்தை மட்டுமே உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டனர். தத்துவப் பேராசிரியர் சந்திரதர் சர்மா,

‘Kama evaikah Purusharthah’ என்ற பழைய சுவோகம் ஒன்றினை உலகாயதர்க்குரியதாகக் குறித்துள்ளார்.³ இன்பம் மட்டுமே மனிதன் பெறுதற்குரிய முற்றமுடிந்த உறுதிப் பொருள்

என்பது இதன் பொருளாகும். இன்பத் திளைப்பினைக் குறிப்பாக மங்கையர் சுகத்தினை வாழ்க்கைக் கொள்கையாகக் கொண்டவர்கள் உலகாயதர். பொருள் என்னும் உறுதிப் பொருளினையும் இன்பத்தினைப் பெறுவதற்குரிய கருவியாக ஏற்றுக் கொண்டனர். ஏனைய அறம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்கள் இரண்டனையும் விலக்கினர். துன்பங்களின் அழிவுதான் மோட்சம் (வீடு); அஃது இறப்பினால் மட்டுமே எய்துதற்குரியது. எந்தவொரு அறிவுள்ள மனிதனும் இறந்து போவதற்காக முயலான். பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாத சாத்திரங்களால் புண்ணிய பாவ வேறுபாடுகள் கூறப்பட்டன. ஆதலின், வீடுபேறு (மோட்சம்) என்பதுவோ, புண்ணியமோ (தருமம்) வாழ்க்கைக் குறிக்கோள் ஆகா; பொருளும் போகமுமே அறிவுக்கு ஒத்த குறிக்கோள்கள் ஆகும். ஆகவே, அறிவுள்ள மனிதன் இவ்விரண்டனையும் அடையவே முயல்வான்.⁴

4.5. எபிகூரியக் கொள்கையும் உலகாயதமும்

அய்ரோப்பியத் தத்துவ வரலாறு எழுதிய பகுத்தறிவு மேதை பெர்ட்ரண்டு ரஸ்ஸல் என்பார் கிரேக்கத் தத்துவத்தின் தொடக்கமே பொருள் முதல்வாதமாக (Materialism) விளங்கியது என்பார். பல்வகை அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் தீர்ச் செயல்களுக்கும் அதுவே அடிப்படை என்பார்.

கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டில் ஏதன்சு நகரில் எபிகூரசு (Epicurus) என்னும் சிந்தனையாளர் தோன்றினார். இவர் ஆசிரியர் ஒருவரின் திருமகனார். இவர் நிறுவிய இன்பநலக் கோட்பாடு இவர் பெயரினால் எபிகூரியக் கொள்கை (Epicureanism) என்று வழங்குவதாயிற்று. இந்நெறியில், 'இன்பம் தான் ஒரே நன்மை' (pleasure is the sole good) 'துன்பம் ஒரேதீமை' (pain is the sole misery) என்ற கோட்பாடு ஒங்கி நின்றது. இவர் கோட்பாடு டென்னிசன் (Tennyson) ghoa 'The Lotus Eaters' என்ற கவிதையில் சிறந்து விளங்குகின்றது என்பார் திறனாய்வாளர்கள். இவர்களின் இன்பத் திளைப்புக் கொள்கை ஓராற்றான் உலகாயதரின் இன்பக் கோட்பாட்டுடன் ஒப்பிட்டுணரத்தக்கது.

4.6. உலகாயதத்தின் கொடை

தத்துவத் துறையில் மட்டுமன்றி அறிவியல், மருந்தியல், இலக்கியவியல் முதலிய பல்வகைத் துறைகளிலும் உலகாயதத்தின் கொடைகணிசமாகக் காணப்படுகின்றது. மருத்துவ அறிவியலாகிய ஆயுர்வே தத்திற்கும் உலோகவியலாகிய இரசாயன வித்தைக்கும் பொருளாதாரமாகிய அருத்த சாத்திரத்திற்கும் இன்பவியலாகிய காம சாத்திரத்திற்கும் அரசியலாகிய தண்ட நீதி அல்லது இராசநீதிக்கும் முன்னோடியாகவும் பின்புலமாகவும் உலகாயதம் அமைந்துள்ளது என்பார் மிட்டல்.⁵

காவியங்களில் உலக வாழ்வின் பத்தை வலியுறுத்தும் பிரவிருத்தி மார்க்கம் கவிச்சுவை பொருந்தப் புனைந்து காட்டப்படுதற்கு உலகாயதக் கல்வியே ஏதுவெனலாம். உலகவாழ்வின் மறுத்துரைத்து வேதாந்தம் முதலிய நெறிகள் சுட்டும் நிவிருத்தி மார்க்கத்திற்கு உலகாயதம் உடன்படவில்லை. கவிதையில் இடம்பெறும் இன்பக் காட்சிகள், காதற் சொல்லோவியங்கள் என்பன எல்லாம் உலகாயதத்தின் உந்துதலால் விளைவன என்பார் தத்துவ அறிஞர்கள்.

இனி, உலகாயதத்தினைக் குறிக்கும் பல்வகைப் பெயர்களைப் பற்றியும் அவற்றின் பொருண்மை பற்றியும் சற்று உற்றுநோக்குவோம்.

4.7. உலகாயதம் - பல்வகைப் பெயர்கள்

இந்தியப் பொருளியத்திற்குப் (Indian Materialism) பார்ஹஸ்பத்யம், உலகாயதம், சார்வாகம், நாத்திகமதம், விதண்டாவாதம், பூதவாதம் எனப் பல்வகைப் பெயர்கள் வழங்கி வருகின்றன. இப்பெயர்கள் இத்தத்துவத்தை நிறுவியவரையோ, இதன் முக்கியக் கோட்பாட்டினையோ அடிப்படையாக வைத்து அழைக்கப் பெற்றன. முதலில் பார்ஹஸ்பத்யம் என்ற பெயரினைப் பற்றிக் காண்போம்.

4.7.1. பார்ஹஸ்பத்யம் (Barhaspatya)

பிருகஸ்பதி என்பவர் நிறுவியதால் இந்நெறி பார்ஹஸ்பத்யம் என்று பெயர் எய்திற்று என்பார்.

ஒருசாரார் இவர் புராண காலத்துக் கற்பனை மனிதர் என்றும் மற்றொரு சாரார் வரலாற்று மனிதர் என்றும் கருதுவர். இவர் எழுதிய உலகாயத நூலிற்குப் பிரகற்பதி சூத்திரம் என்று பெயர். உலகாயதராகிய பிரகல்பதியும் அருத்தசாத்திரம் எழுதிய பிரகல்பதியும் வேறுவேறாவர். பவுத்தப் பேரறிஞர் சந்திரகீர்த்தி எழுதிய பிரஞ்ஞாசாத்திரத்தில் உலகாயத சாத்திரமும், யோகாசார பவுத்தஞானி ஆரிய தேவர் இயற்றிய சதசாத்திரத்தில் பிரகல்பதியின் சூத்திரமும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெற்றன என்பர் தேவி பிரசாத் சட்டோபாத்யாய.⁶ ஒருசிலர் பிரகல்பதிதேவர்க்குத் குரு என்றும் அசுரர்களை அழித்தற்பொருட்டே உலகாயத நெறியை அவர்க்குக் கற்பித்தனர் என்றும் கூறுவர். ஆயினும், இக்கருத்திற்கு ஆதரவு இல்லை.

எனவே, புத்தரால் தோற்றுவித்த நெறி பவுத்தம் எனப் பெயர் பெற்றதுபோல், பிரகல்பதியால் நிறுவப்பெற்ற நெறி பார்ஹஸ்பத்தியம் என்று பெயர் எய்திற்று என்க.

4.7.2. உலகாயதம் (Lokayata)

பாகுரீ (Bhaguri) என்பார் இயற்றிய உலகாயத சாத்திரம் கி.மு.300இல் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது என்பர். எஸ்.என். தால் குப்தா, வாசல்பதி என்பார் எழுதிய உலகாயத சாத்திரமும் குருசீடர் மரபில் போதிக்கப்பட்டுவந்துள்ள உண்மையினைப் பிரபோதசந்திரோதயம் (கி.பி.1100) என்ற நூலிலிருந்து அவரே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.⁷ நாகசேனரின் மிளிந்தபஞ்ஞா, புத்தகோஷரின் சுமங்கல விலாசினி, விதுரசாதகம் முதலிய பவுத்த சமய நூல்களில் உலகாயதம் என்ற சொல் பயனற்ற சொல்லாடல், விதண்டாவாதம், அழிவுத் திறனாய்வு என்ற பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளது என்பர். உலகாயதம் என்ற சொல்லிற்குப் பொருள் பல உளவேனும், 'பொதுமக்களிடையே வழங்கி வந்தது' என்ற பொருள்தான் பொருத்தம் மிக்கது என்றும் இப்பொருளினைச் சர்வதரிசன சங்கிரகத்தினை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த கோவெல் எனும் மேற்புலத்து அறிஞரும் ஏற்றுக் கொண்டார் என்றும் தாஸ்குப்தா குறித்துள்ளார்.⁸

எனவே, சாமானியமாந்தரால் பின்பற்றப்பட்டு வந்தவாழ்வியல் முறைதான் உலகாயதம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பது புலனாகும். அதனால்தான், கூடுதலாகப் படித்தவர்களின் அறிவுப் போராட்டம், அப்பாலைத் தத்துவம் என்பன இதில் இடம் பெறவில்லை எனலாம்.

மணிமேகலையில் (கி.பி.500) உலகாயதத்தினை நிறுவியவர் பிருகற்பதி என்று சுட்டப்பட்டுள்ளது (27:78-82). சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்தில் (கி.பி.1250) முதன்முதல் உலகாயதம் மதம் ஆராயப்பட்டுள்ளது. இந்நெறிக்குரிய நூலினை எழுதியவன் இந்திர புரோகிதன் என்று அருணந்திசிவனார் சொல்லியுள்ளார். உரையாசிரியராகிய தத்துவப் பிரகாசர் 'இந்திர புரோகிதனாகிய பிருகற்பதி பகவான் ஆன்மாக்கள் போகம் காரணமாக எழுதிய நூல்' என்று உலகாயதர்க்குரிய தத்துவ சாத்திரத்தினைக் குறித்துள்ளார்.⁹ மேலும் இவ்வுரையாசிரியர்,

இயம்புநூல் உலகாயத சித்தாந்தம். இந்திரன் தவத்தினைப் புரிய, பிரகற்பதி அவனை மயக்கி விடயத்தில் வீழ்வித்தசாத்திரம் என்க. அஃதென்போல் எனின், அருச்சுனன் தவத்தினைப்புரிய, வாசுதேவன் (கண்ணன்) தேரிலிருந்து கீதை என்னும் சாத்திரத்தினால் மயக்கி (உறவினரையும் ஆசாரியரையும்) கொல்லு வித்ததற்கு ஒக்கும் எனக் கொள்க. உலகாயதன் சார்வாகன் என்றும் சொல்லப்படுவான்.

என்று கூறுதல் ஒரு புதுமையாகவே உள்ளது.¹⁰ அசுரர்களை வீழ்த்தும் பொருட்டு, பிருகற்பதி உலகாயதத்தினை உண்டாக்கினார் என்ற செய்தியினின்றும் வேறுபட்டு, தேவர் தலைவனை வீழ்விக்கச் செய்யப்பட்டது என்பது அறிஞர்களால் உற்றுநோக்கத்தக்கது. சத்தரிசன சமுச்சயம் என்னும் வடமொழி நூலிலும் உலகாயத மதம் பேசப்பட்டது. கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டினராகிய மாணிக்கவாசகர், 'உலோகாயதன் எனும் ஒண்திறல் பாம்பு' என்று இந்நெறியினரின் கொடுமையினைக் குறித்துள்ளார் (4:56). இனி, உலகாயதத்திற்குச் சார்வாகம் என்ற பெயர் அமைந்துள்ளதின் பொருண்மை குறித்துச் சிந்திப்போம்.

4.7.3. சார்வாகம் (Carvaka)

பிருகற்பதியின் சீடர் சார்வாகன் என்றும் ஆசிரியரின் சித்தாந்தத்தினை எங்கும் பரப்பியதால் அவன் பெயரினால் சார்வாகம் என்றபெயர் வழங்கலாயிற்று என்றும் ஒருசாரார் கூறுவர். எனவே, ஒரு நெறி நிறுவியவர் பெயரினால் பார்வாத்தியம் என்றும் மாணவர் பெயரினால் சார்வாகம் என்றும் வழங்கப் பெற்றது என்றும் கருதுதல் வேண்டும்.

எனினும், சார்வாகம் என்பதற்கு அறிஞர்கள் வேறுபல விளக்கங்களும் தந்துள்ளனர். சார்வாகம், சமணம், பவுத்தம் என்பன மூன்றுமே புரட்சி நெறிகள் என்பர் தத்துவமேதை எஸ்.இராதாகிருஷ்ணன்.¹¹

அரிபத்திரசூரியின் சட்தரிசன சமுச்சயத்தில் சார் + வாக் = சார்வாக என்று இச்சொல்லாக்கம் கொள்ளப்பெற்றது. சார் என்ற சொல்லிற்கு உண்ணுதல், மெல்லுதல் என்பது வேர்ப்பொருள். உண்டு, பருகி, மகிழ்ந்து, வாழும் நெறியைக் கற்பித்தவின் சார்வாகம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். சார் + வாக் = இனிமையும் மென்மையும் பொருந்திய சொல்லினைப் பேசுவோர் ஆதலின் சார்வாகர் எனப்பட்டனர் என்பது மற்றொரு சாரார் எண்ணம். நீதி, நியமங்களைப் புசித்து விடுபவர் என்ற கருத்திலும் சார்வாகர் என்ற சொல்லிற்கு வைதிக மார்க்கத்தார் பொருள் கற்பித்தனர்.

கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டில் சீகாழி தத்துவப் பிரகாசர் இயற்றிய தத்துவப் பிரகாசம் என்ற சித்தாந்த சாத்திரத்தில் உலகாயதன் மதம் (172); சாருவாகன் மதம் (174) என்பன வேறுவேறாகக் கூறப்பட்டுப் பின்வரும் பாடல்களில் (172, 175) மறுக்கப்பட்டன. உலகாயதபேதமாகிய சாருவாகன் மதம் என்று சுட்டப்படுதலின் இரண்டிற்கும் சிறு வேறுபாடிருப்பினும் வேதாகம நிந்தகர் என்ற வகையில் ஒருநெறியை உணர்த்தியதாகவே உரையாசிரியர் குறித்துள்ளார்.

4.7.4. நாத்திக மதம்

அத்தி (அஸ்தி) என்ற சொல்லிற்கு இருக்கிறது என்பது பொருள். இதற்கு

எதிர்ப்பதம் ந + அஸ்தி = நாஸ்தி - இருக்கவில்லை என்று பொருள்படும். கடவுள் இல்லை, உயிர் இல்லை என்று கூறியதால் உலகாயதத்திற்கு நாத்திகம் என்பது ஒருபெயர். பாணினி இலக்கண விதிக்கு (4, 460)ப் பதஞ்சலி செய்த மாபாடியத்திற்கு விளக்கவுரை எழுதிய சயாதித்தர் 'ஆத்திகர் - பரலோகத்தை உடன்பட்டவர்; நாத்திகர் - அதனை நம்பாதவர்; திட்டிகர் - தருக்க முறையில் நிறுவப்படுவதை நம்புவவர்' என்று (asti - in - asti - distammatih iv 460) விளக்கம் கூறினார். மனு நாத்திகரை விளக்கும் பொழுது, வேதக் கொள்கைகளை நிந்தனை புரிபவர் என்று குறித்துள்ளார். உபநிடத காலத்தில் இறப்பிற்குப் பின் வாழ்வு அல்லது பிறப்பு என்பது ஒன்றுமில்லை என்று கூறிய மதத்தினர் இருந்தனர் என்பதைக்கூட உபநிடதத்தில் காண்கிறோம். பிரகதாரண்யக உபநிடதத்தில் பூதச் சேர்க்கையால் தோன்றும் உணர்வு, அவற்றின் அழிவோடு தானும் அழிந்துவிடும் என்று அன்று நிலவிய உலகாயதக் கோட்பாடு கூறப்பட்டது. பாலிபிடகங்களிலும் நாத்திக மதம் பெரிதும் பேசப்பட்டது. அசிதகேசகம் பலி என்னும் நாத்திகனைப் பற்றிய குறிப்புகள் சுத்த பிடகத்தில் தீக நிகாயத்தில் இடம் பெறுதல் சுட்டத்தக்கது.

குமாரிலபட்டர் (கி.பி.650) நாத்திகர் கடவுளை உடன்படாதவர் (Atheist) என்று சுலோக வார்த்திகத்தில் குறித்துள்ளார். சுக்கிர நீதியில் கற்பதற்குரிய கலைகளில் நாத்திக சாத்திரமும் ஒன்றாக எண்ணப்பட்டது. இச்சாத்திரம் சுபாவவாதத்தைக் கூறுவதுடன் தருக்க வாதங்களை வலிமையாகக் கொண்டது; வேதங்களையும் கடவுளையும் மறுத்துரைப்பது (காண்க: சுக்கிரநீதிசாரம், iv 3.55)

மாணிக்கவாசகர் காலத்தில் நாத்திகம் பேசுபவர் பெருந்தொகையினராக இருந்தனர். நாக்குத் தழும்பு ஏறும்படி இறையுண்மையினை அவர்கள் மறுத்துப் பேசினர் என்பதை,

“ஆத்தமானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும்பு ஏறினர்” (4:46-47)

என வரும் பகுதியில் குறித்துள்ளார். இவர் சுட்டும்நாத்திகர் என்ற வரிசையில் உலகாயதருடன் ஆசீவகரும் சமணரும் பவுத்தரும் அடங்குவர் எனலாம்.

4.7.5. விதண்டாவாதம்

காகம் வெள்ளை என்றும் கொக்கு கறுப்பு என்றும் சாதித்துப் பேசுதல் விதண்டாவாதம் எனப்படும். புத்த கோஷர் (கி.பி.450) உலகாயதரின் விதண்டாவாதத்தினைக் குறித்துள்ளார். விதண்டைப் பேச்சுக்கு வாதம் என்ற அந்தஸ்தினைப் பவுத்தர் கொடுத்திலர். விதண்டை என்பது விவாதத்தில் விலக்கப்படவேண்டிய பொருள்களில் ஒன்றாக அட்சபாதரின் நியாய சூத்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டது. கருத்தினை நிலைநாட்டுதற்கு எவ்வகை உபாயத்தினையும் மேற்கொண்ட உலகாயதர் விதண்டையினையும் மேற்கொண்டதால் அவர்தம் மதம் விதண்டாவாதம் என்ற பெயரினையும் பெற்றது.

4.7.6. பூதவாதம்

உலக அமைப்பிற்கு அடிப்படையாக விளங்கும் பூதங்களை (gross elements) உலகாயதர் உள்பொருளாகக் கொண்டவர்கள். நிலம், நீர், தீ, வளி என்று நாற்பெரும் பூதங்களையும் அவற்றின் சேர்க்கையினால் உருவாகும் உலகப் பொருள்களையும் உள்பொருள் எனக் கொண்டதால் பூதவாதம் என்ற பெயர் உலகாயதத்திற்கு உண்டாயிற்று. ஒருசாரார் வான் (space) என்ற அய்ந்தாவது பூதத்தினையும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

பவுத்தக் காப்பியமாகிய மணிமேகலையில் 'பூதவாதி' (27; 233) என்று உலகாயதன் சுட்டப் பெறுதல் நோக்கத்தக்கது. சமணக் காப்பியமாகிய நீலகேசியில் இறுதியாக அமையும் பத்தாவது சருக்கம் பூதவாதச் சருக்கம் என்று பெயரிடப் பெற்றமை சுட்டுதற்குரியது. இதனுள் உலகாயதரின் கொள்கைகள் சமண நோக்கில் ஆராயப்படுதல் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. வடமொழி நூல்களில் பூதாதீவாதம் என்றும் இப்பெயரின் மாற்று வடிவம் காணப்படும்.

4.7.7. பிறவையர்கள்

உலகாயதர் உடம்பின் வேறாக உயிர் உண்டு என்று கொண்டிலர். அவருள் ஒருசாரார், 'உடம்பே உயிர்; உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவார்' என்று கருதினர். இவர்களைத் தேகாத்துமவாதிகள் (தேகமே ஆத்மா) என்பர். உலகாயதரில் மற்றொருசாரார் இந்திரியங்களே உயிர் என்றனர். இவர்களை இந்திரியாத்துமவாதிகள் என்பர். இன்னொரு கூட்டத்தார் மனத்தினை அல்லது மனம் உள்ளிட்ட அந்தக் கரணங்களை உயிர் என்று பேசினர். இவர்களை மனோ - ஆத்துமவாதி, அந்தக் கரணாத்துமவாதி என்று அழைத்தனர். மேலும், ஒருசாரார் பிராணவாயுதான் உயிர் என்றுபேசினர். இவர்களைப் பிராணாத்துமவாதி என்றனர். வேதாந்தசாரம் என்ற நூலாசிரியர் இங்ஙனம் உயிர்க் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் உலகாயதரைப் பல பிரிவினராகப் பகுத்துக் கண்டனர்.

கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டினராகிய மெய்கண்டார் தாம் எழுதிய சிவஞான போதத்தில் உயிர் உண்மையினைச் சாதித்துக் கூறும் 'உளது இலது என்றலின்' எனவரும் மூன்றாம் சூத்திரத்தின் உரையில் மேற்கூட்டப்பட்ட தேகாத்துமவாதிகள் உள்ளிட்ட உலகாயதப் பிரிவினரை மாதவச் சிவஞான முனிவர் இனம் கண்டுவிளக்கியுள்ளார்.¹² அருணந்திசிவமும் சிவஞானசித்தியார் மூன்றாம் சூத்திரவிரிபொருளாகக் கூறியதிருவிருத்தங்களில் இவர்களை மறுத்துக் கூறியுள்ள செய்தியும் இங்குச் சுட்டத்தக்கது.¹³

உலகாயதக் கொள்கைகளை வைதிகம், சமணம், பவுத்தம், சைவம், வைணவம் ஆகிய ஏனைய தரிசனங்களுக்குரிய நூல்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்நெறிக்குரிய மூலநூல்கள் யாவும் பகை நெறிகளால் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒரு சில நூற்பாக்கள் மட்டும் மேற்கோளாக நூல்களிலும் உரைகளிலும் ஆளப்படுகின்றன. கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டிற்குரியதாக எண்ணப் பெறும் தத்துவோபலவவாதம் என்ற உலகாயத நூல் பரோடாகெயிக்வேட் வெளியீடாக வந்துள்ளது. இந்நூலில் காட்சி உள்ளிட்ட அளவைகள் ஆராயப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டன.

5. மாதவர் கூறும் சார்வாகத்தின் சாரம்

கி.பி.13 அல்லது 14ஆம் நூற்றாண்டினராகிய மாதவர் என்னும் தத்துவஞானி இந்தியாவில் வழங்கி வந்துள்ள தத்துவங்களின் சாரத்தினைத் தனித்தனித் தலைப்புகளில் தொகுத்து ஒரு நூல் செய்தனர். அதற்குச் சர்வதரிசன சங்கிரகம் என்பது பெயர். இந்நூலின் தொடக்கத்தில் உலகாயதமாகிய சார்வாக நெறியின் சாரத்தினை அந்நெறியாளர் கூறினால் எப்படி இருக்குமோ அப்படிக்கூறியுள்ளார். அதன் முதன்மைக் கூறுகள் இங்குத் தரப்படுகின்றன.

“நால்வகைப் பூதங்களினால் எப்பொருளும் தோன்றும். சுபாவவாதமே அவர்தம் கொள்கை. வானுலகு, மோட்சம், நரகம், மறு உலகு, உயிர், வினைக் கோட்பாடு என்பன ஒன்றும் இல்லை. நால்வகை வருணப் பாகுபாடு, அவர்களுக்குரிய தொழில்கள், நியதிகள் என்பன ஒருவித உண்மை விளைவினையும் பயனையும் உண்டாக்கா. ஆண்மைத் திறமும் அறிவாற்றலும் இல்லாதவர்களின் பிழைப்பின் பொருட்டுத்தான் வேதங்கள், வேள்விகள், முத்தீ வளர்த்தல், உடம்பில் நீறுபூசுதல் என்பன உண்டாகி உள்ளன. உடம்பைப் பட்டினி போட்டு வருத்தும் துறவியின் போக்கு கண்டிக்கத்தக்கது. சோதிட்டோமத்தில் பலி கொடுக்கப்படும் விலங்கு, தானே விண்ணகம் செல்லுமெனின், யாகம் புரிபவன் தன் தந்தையை ஏன் அந்தத் தீயில் பலி கொடுக்கக் கூடாது? விண்ணகவாசிகள் சிரார்த்த நாளில் கொடுக்கும் உணவுக் கொடையினால் மகிழ்வுறுத்தப்படுகிறார்கள் எனில், வீட்டின் முன்பு நிற்கும் ஏழைகளுக்கு அந்த உணவினைக் கொடுத்து மகிழ்விக்காமை ஏற்றுக்கு? உயிர் உள்ள வரைக்கும் மனிதன் மகிழ்ச்சியாக வாழட்டும். கடன்பட்டாவது நெய்யுணவு கொள்ளட்டும். ஒருமுறை உடம்பு சாம்பலான பின்னர், மீண்டும் அது எப்படி எப்பொழுது இங்குத் திரும்பும்? சடங்குகள் எல்லாம் பிராமணர்களின் பிழைப்புக்காக உண்டாக்கப்பட்டவை. வேதங்களைச் செய்தவர்கள் கோமாளிகள், வீணர்கள், பேய்கள்.”

இத்தகைய கோட்பாடுகளைக் கண்டு வைதிக நெறியினர் எங்ஙனம் பொறுத்திருப்பார்.

எனவேதான், உலகாயதம் மறையலாயிற்று என்பார்.

6. வரியாரின் தோற்றத்திற்கு முன்

உலகாயதம் வேறுவேறு வடிவங்களில் உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் தோன்றி வளர்ந்துள்ள உண்மையினைச் சுட்டுதல்வேண்டும். கிரேக்க நாட்டில் பொருள் முதல்வாதமாக இத்தத்துவம் வளர்ந்து வந்துள்ளது. பாரசீகத்தில் உமர்க்யாயம் என்ற தத்துவக் கவிஞரின் பாடல்களில் உலகாயதக் கூறுகள் படிந்துள்ளன. ஆங்கிலப் புனைவியல் கவிஞர்களில் ஒருவராகிய ஷெல்லி (1792-1822) புரட்சியாளர். நாத்திகச் சிந்தனையாளர். பிரெஞ்சு தத்துவவாதிகளின் அய்யுறவுக் கோட்பாட்டுக்கு மறுப்பாக மாணவப் பருவத்தில் இவர் எழுதிய ‘நாத்திகத்தின் தேவை’ (The Necessity of Atheism) என்ற அறிக்கைக்காகத் தாம் பயின்ற ஆக்சுபோர்டு பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டார் என்பது சுட்டத்தக்கது. உலகமெங்கும் புரட்சி வெடிக்கவும் பொதுவுடைமைச் சிந்தனை பரவவும் வித்திட்ட காரல் மார்க்சு, கடவுள், ஆன்மா இவற்றை உடன்படாத நாத்திகர் ஆவர்.

தமிழகத்திலும் புரட்சியாளரும் சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளரும் காலந்தோறும் வாழ்ந்துள்ளனர். ஒரு சில சான்றுகள்சாலும். கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அப்பரடிகள்,

“சாத்திரம் பலபேசும் சமூகக்கரன்!
கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு என் செய்வீர்!”

என்று முழக்கமிட்டவர்.¹⁴ சித்தர் சிவவாக்கியர்,

நட்டகல்லைத் தெய்வம் என்று
நாலுபுட்பம் சார்த்தியே
சுற்றி வந்து முணுமுணுத்துச்
சொல்லும் மந்திரம் ஏதடா?
நட்டகல்லும் பேசுமோ?
நாதன்உள்ளிருக்கையில்..”

என்று குமுறியவர். 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வடலூர் வள்ளலார் சமரச சன்மார்க்கச் சான்றோர். இப்பெரியார் மனித முன்னேற்றத்திற்குத்

தடையாகவுள்ள அனைத்தையும் தகர்த்தெறிய வேண்டும் என்று பாடியவர். இவர்தம் திருவருட்பாவில்,

“கண்மூடிப் பழக்கம் எல்லாம்
மண்மூடிப் போக” (ஆறாம் திருமுறை ப.106)
என்று கர்ச்சனை செய்தவர்.¹⁵ மேலும்,

1. சாதியும், மதமும், சமயமும் தவிர்ந்தேன் சாத்திரக் குப்பையும் தவிர்ந்தேன்.¹⁶
2. இருட்சாதிதத்துவச் சாத்திரக் குப்பை இருவாய்ப் புன்செயில் எருவாக்கிப் போட்டு மருட்சாதி சமயங்கள் மதங்கள் ஆச்சிரம வழக்கெலாம் குழிக்கொட்டி மண்மூடிப் போட்டுத் தெருட்சாரும் சுத்தசன் மார்க்க நன்னீதி சிறந்து விளங்க...¹⁷
3. வேதநெறி ஆகமத்தின் நெறி புராணங்கள் விளம்புநெறி இதிகாசம் விதித்த நெறி முழுதும் ஒதுகின்ற சூதனைத்தும் உளவனைத்தும் காட்டி உள்ளதனை உள்ளபடி உணர வைத்தனையே!¹⁸

என்று வள்ளலார் பாடிய பகுதிகள் யாவும் பின்வந்த பெரியார் ஈ.வெ.ரா.வின் கொள்கைக்கு முன்னோடியாக அமைந்தவை எனலாம்.

7. பெரியாரின் உலகாயதம்

ஆயினும் மேலே சுட்டப்பட்ட சான்றோர்கள் மூடநம்பிக்கைகளையும் சாத்திரங்களின் ஆதிக்கத்தையும் வெறுத்து ஒதுக்கினரே தவிர, உலகாயதரைப் போல வினைக்கொள்கை, கடவுட் கொள்கையினை மறுத்தாரில். எனவே, பெரியாரின் உலகாயதத்தில் பழைய உலகாயதச் சிந்தனைகள் மட்டும் இன்றித் தன் சுய சிந்தனைகளும் நிரம்ப இடம் பெற்றிருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவுடைமைக் கொள்கையினைத் திசையெட்டும் சேர்த்த செருமன் நாட்டு யூதமேதை கார்ல் மார்க்சின் (கி.பி.1818 - 1883) கருத்துகளும் புத்தர் பிரானின் போதனைகளும் பெரியாரின் உள்ளத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன. திருக்குறளிலும் தேவையான கருத்துகள் அவர் கொள்கை

விளக்கத்திற்கு உரமாகவும் ஊட்டச்சத்தாகவும் உதவியுள்ளன. தமிழ்ச் சமுதாயம் ஆங்கிலேயர் ஆதிக்கத்தில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தமைபோல மூடநம்பிக்கைகளுக்கும் முட்டாள் தனத்துக்கும் அடிமைப்பட்டும் அல்லற்பட்டும் கிடந்த அவலத்தைக் கண்டு கொதிப்படைந்த பெரியார், அக்கொடுமைகளைக் களைந்து அறிவுக்கும் பண்புக்கும் பொருந்திவரும் ஓர் இலட்சிய சமுதாயத்தினை உருவாக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். பெருஞ்செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தும் சுகபோகங்களிலும் அதிகாரங்களிலும் பதவிகளிலும் நாட்டம் செலுத்தாமல், மக்களைப் பகுத்தறிவுப் பாதையில் நடைபோடச் செய்வதற்குத் தன் சிந்தனை, எழுத்து, பேச்சு, உடைமை அனைத்தையும் முடுக்கிவிட்டவர் பெரியார். அவரைப் பகுத்தறிவுவாதியாகவும் (Rationalist) சமுதாய விஞ்ஞானியாகவும் (Social scientist) சீர்திருத்தவாதியாகவும் (Reformist) போராளியாகவும் (Rebel) புரட்சியாளராகவும் (Revolutionist) பார்க்கிறோம். அம்மட்டோ! சிறந்த சிந்தனையாளராகவும் (Original thinker) மனிதநேயம் மிக்கவராகவும் (Humanist) சுயமரியாதையினைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு இயக்கம் கண்டவராகவும் (Founder of Self - respect movement) பெரியார் போற்றப்படுகிறார். சமுதாயத்தினைப் பற்றியிருந்த மூடநம்பிக்கை என்னும் நோயினைப் போக்கிய மருத்துவராகவும் (Physician) அவர் விளங்குகிறார்.

புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன்,

“தொண்டு செய்து பழுத்தபழம்

தூயதாடி மார்பில் விழும்

மண்டைச் சுரப்பை உலகுதிடமும்

மனக்குகையில் சிறுத்தைஎழும்

அவர்தாம் பெரியார்”

என்று தன்மானம் காத்த தலைவரைப் பாராட்டுதல் சுட்டுதற்குரியது.

பெரியாரின் சிந்தனைக் குவியலில் பழைய உலகாயதச் சிந்தனைகள் எந்த அளவில் இடம் பெற்றுள்ளன என்பதையும் அவர் தம் சுய சிந்தனையினால் உருவாக்கிக் கொடுத்த புதிய உலகாயதச் சிந்தனைகள் யாவை என்பதையும்

முறையே நோக்குவோம். முதற்கண் பழைய உலகாயதச் சிந்தனைகள் பற்றிப் பார்ப்போம்.

7.1. பழைய உலகாயதச் சிந்தனைகள்

பழைய உலகாயதச் சிந்தனையில் சுட்டத் தகுவன.

1. கடவுளை உடன்படாமை.
2. வேதங்கள், சாத்திரங்கள், புராணங்களை உடன்படாமை.
3. ஆத்துமா, சாத்திரங்கள், நரகம் ஆகியவற்றை உடன்படாமை.
4. வருணப் பாகுபாட்டினை உடன்படாமை.
5. சடங்குகளையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் உடன்படாமை.
6. உலகு உடன்பாட்டுச் சிந்தனை (World affirmation thought)

இவை பெரியாரியத்தில் (Periyarism) எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு விளக்கப் பெற்றுள்ளன என்பதை வரிசையாகக் காண்போம்.

7.1.1. கடவுளை உடன்படாமை

அயம்புலன்களுக்கும் மனத்திற்கும் புலப்படாததும் அகப்படாததும் ஆகிய எந்த ஒரு பொருளையும் உலகாயதர் உடன்படவில்லை. கடவுள் என்பதும் புலனறிவுக்கும் மனன் அறிவுக்கும் அகப்படாமையினால் அது ஒரு கற்பனையே (imagination) தவிர, உண்மை (Reality) அன்று என்று முதன் முதல் கூறிய இந்தியச் சிந்தனையாளர் உலகாயதரே ஆவார். அவர்க்குப் பின் ஆசீவகர், மகாவீரர், புத்தர் முதலியோரும் கடவுள் உண்மையினை உடன்பட்டிலர். இவர்கள் அனைவருமே வேத மறுப்புக் கொள்கையினர் (Exponents of Antivedic Systems). ஆனால், வேதத்தினைப் பிரமாணமாக ஒத்துக் கொண்ட பூர்வ மீமாம்சகரும் தொடக்கக் காலத்து நையாயிகரும் வைசேடிகரும் கடவுளை உடன்படவில்லை. புத்தர் பிரானுக்கு முற்பட்ட சாங்கியத் தத்துவ ஞானி கபிலரும் கடவுளை உடன்படாத காரணத்தினால், அவர் நிறுவிய தத்துவத்தினை நிரீச்சுவர சாங்கியம் என்றே வழங்கினர்.

இந்தப் பழைய தத்துவப் பணுவல்களைப் பயின்று பெரியார் கடவுள் உண்மையினை மறுத்தவரா? தமது சுய சிந்தனையின் சக்தியால் மறுத்தவரா? என்ற இரண்டு வினாக்களில் பின்னதற்கேவலிமையான ஆதாரங்கள் கூடுதலாக அவர் எழுத்துகளில் காணப்படுகின்றன. இரண்டொரு இடங்களை எடுத்துக் காட்டினால் போதும் எனக் கருதுகிறேன்.

1. பழைய காலத்தில் மனிதனுக்கு அறிவு வளர்ச்சியும் ஆராய்ச்சி உணர்ச்சியும் இல்லாத காலத்தில்தான் கடவுள் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். இடி, மின்னல், மழை, வெள்ளம், பூகம்பம், எரிமலை முதலியவற்றைக் கண்டு நடுங்கித் தனக்கு எட்டாத ஒரு சக்தி தனிமையில் இருப்பதாக மனிதன் கற்பனை செய்து கொண்டதே ஆகும்.¹⁹
2. உண்மையில் ஒரு கடவுள் இருக்குமானால் நமக்குத் தெரியாமல் இருக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் மனதுக்கும் எட்டாமல் ஒரு கடவுள் ஏன் பயந்து கொண்டு, மறைந்து கொண்டு இருக்கவேண்டும்?²⁰
3. கடவுள் ஆலயங்களில் திருப்பணிப் பேரால் எவ்வளவோ பணத்தை விரயம் செய்கிறார்கள். பாலின்றி வாழும் பச்சைக் குழந்தைகள் லட்சக்கணக்கில் இருக்க, நெய் என்பதைக் கண்ணில் கண்டறியாத குடும்பங்கள் எவ்வளவோ லட்சம் இருக்க பழனி, திருவண்ணாமலை, சீரங்கம் முதலிய இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பமையும் கொட்டி சாக்கடைக்குப் போய்ச் சேரும்படிச் பாழாக்குவதும் ஆயிரக்கணக்கான டின் நெய்யை விளக்கெரித்தும், நெருப்பில் கொட்டியும் வீணாக்குவதும் சரியா? பாலும் நெய்யும் மக்களுக்கு உண்ணஏற்பட்டதா? கல்லிலும் நெருப்பிலும் கொட்ட ஏற்பட்டதா?²¹
4. கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாததால்தான் அண்ணா செத்தார் என்றால், அட

முட்டாளே கடவுளே இல்லை என்று சொன்னவன் நான். இதை அண்ணாதுரைக்குச் சொன்னவனும் நான்தான். நான் 90 வயதுக்குக் கொழுக்கட்டை போல் இருக்கிறேனே? கடவுள் இல்லை என்பதற்காக இறந்திருக்க வேண்டுமானால் நான் அல்லவா முன்னால் இறந்திருக்க வேண்டும்?²²

கடவுளைக் கற்பித்தவன் முழுமையான முட்டாள்தான் என்பது பெரியாரின் அசைக்க முடியாத கருத்தாகும். எனவே, பெரியாரின் சுய சிந்தனையின் விளைவினால் கடவுள் இன்மை கூறப்பட்டதாகவே தோன்றுகிறது. இக்கருத்து முன்பு கூறப்பட்ட தத்துவங்களில் பேசப்பட்டிருப்பினும், அதனை வெளிப்படுத்தும் முறையில் பெரியாரின் தனித்தன்மை புலனாகிறது எனலாம்.

7.1.2. வேதங்கள் புராணங்கள் முதலியவற்றில் உடன்பாடமை

மூடநம்பிக்கைகளுக்கு மூலதனமாக விளங்குவன வேதங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள் என்று பெரியார் தெளிவாகப் பேசினார்.

1. நமது சமுதாயத்திற்கு நீங்காத மலேரியா காய்ச்சல் கண்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் கொசு என்று அறிந்தவுடன் கொசுவலை போட்டுக் கொண்டால் மட்டும் போதாது. கொசு உண்டாவதற்கு மூல காரணமான சாக்கடைகள், அழுக்கு மூட்டைகள், குப்பைக் கூளங்கள் ஆகியவற்றை அடியோடு ஒழித்துச் சுத்தமாக்கினால்தான் கொசுக்கள் ஒழியும். மலேரியா காய்ச்சலும் நீங்கும். அந்த அசுத்த அழுக்கு மூட்டைதான் புராணம், கீதை, புரோகிதம், கோவில்களாய் இருக்கின்றன. அங்கிருந்துதான் இந்தக் கொசு பிறக்கிறது. அவைகளை அகற்றுங்கள்.²³

என்பது பெரியாரின் வேண்டுகோள், எடுத்துக்காட்டு உவமை தந்து தன் கருத்தினை எளியவர் கூட எளிதில் புரிந்துகொள்ளும்படி போதிப்பதில் பெரியார் சிறந்து விளங்குகிறார். மேலும் அவர் கூறுவதைக் கேட்போம்.

2. புராணங்கள், வேதங்கள், ஸ்மிருதிகள், சுருதிகள் என்பனவற்றை நுணுகி ஆராய்ந்தவர்களுக்குத் தெரியும். அவற்றில் உள்ளவை எல்லாம் பைத்தியக்காரனுக்குக் கள் ஊற்றினால் அவன் எப்படி உளறுவானோ அப்படியே இருக்கின்றன என்று.²⁴

எனவே வேதம், புராணம், இதிகாசம், மிருதிகள் உள்ளிட்ட வடமொழியாளரின் நூல்களை நுணுகி ஆராய்ந்து அவற்றைப் பின்பற்றும் வடமொழியாளர் வழியே செல்லாது தாம் கூறும் பகுத்தறிவு நெறியில் வாழும்படி பெரியார் அறைகூவல் விடுத்தார். இந்நூல்களில் சொல்லப்படும் முனிவர்களின் பிறப்புக் கதையினையும் பெரியார் விட்டு வைக்கவில்லை. கலைக்கோட்டு முனி மானுக்கும், சம்புகர் நரிக்கும், கவுதமர் மாட்டுக்கும், மாண்டவியர் தவளைக்கும், காங்கேயர் கழுதைக்கும், கணநாதர் கோட்டானுக்கும், சனகர் நாய்க்கும், சுகர் கிளிக்கும், ஜாம்பவந்தர் கரடிக்கும், அசுவத்தாமா குதிரைக்கும் பிறந்தார்கள் என்று புராணக் கதைகள் கூறுகின்றன. இவர்கள்தாம் நம் வாழ்வுக்கும் நடப்புக்கும் ஒழுக்கமுறையைக் கற்பிப்பவர்களா என்று பெரியார் கேள்விகளைத் தொடுக்கிறார்.²⁵

7.1.3. ஆத்மா, சுவர்க்கம், நரகம்

ஆத்மா, சுவர்க்கம், நரகம் இவையனைத்தும் கற்பனை என்பது பெரியாரின் தெள்ளத் தெளிந்த கருத்தாகும். கடவுளை உடன்பாடமை போலவே பெரியார் ஆத்மாவையும் உடன்படவில்லை.

1. மனிதன் செத்த பிறகு ஆத்மா என்பது ஒன்று பிரிந்து சென்று தண்டனை பெறுகிறது என்பது பெரும் பித்தலாட்டம். ஆத்மா என்பது பார்ப்பனர்கள் கட்டிவிட்டது... செத்தவனுடைய ஆத்மா நன்மை செய்தால் மேல் உலகத்துக்கும் தீமை செய்தால் நரகத்திற்கும் போவதாகக் கூறுகிறாய். அப்படியே போவதாக வைத்துக் கொண்டாலும் நன்மை செய்பவனுடைய ஆத்மா மோட்சத்துக்கும் தீமை செய்பவனுடைய ஆத்மா நரகத்திற்கும் போகின்றது. இப்படி எல்லாம்

கூறுகின்ற நீ ஏன் இந்தப் பார்ப்பானைக் கூப்பிட்டு அரிசி, பருப்பு, காய்கறிகள், பணம் முதலியன கொடுக்கின்றாய்? இது எல்லாம் மேல் உலகத்துக்கா போகின்றது?²⁶

2. ஆத்மா என்பது ஒன்று இருக்குமானால் உடம்பு இல்லாமல் காரியம் செய்யச் சக்தியுண்டா? உடம்பு இருந்தால்தான் காரியம் செய்யமுடியும். உடம்பு புதைப்பட்டுவிட்ட பின் எப்படி ஆத்மா காரியம் ஆற்றமுடியும்? அதற்கு எப்படி மோட்ச, நரக வாழ்வு தொடரும் என்று சிந்திக்க வேண்டாமா? சந்தேகப்பட்டால்கூட நரகம் சம்பவிக்கும் என்ற பயத்தைப் புகுத்தியுள்ளதனால் மனிதன் சிந்திக்கக்கூடப் பயந்து அறிவு வளர்ச்சியற்றவனாகி விட்டான்.

...சரீரம்வேறு.ஆத்மாவேறுஎன்றுபிரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றது என்ற கருத்தே முட்டாள்தனமானது; ஆதாரமற்றது; எந்த ஆராய்ச்சியிலும் இப்படிமுடிவு கிடைக்கவில்லை.²⁷

என்று பெரியார் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றார். இன்றைய மெய்யியலில் bio-materialism என்ற கருத்துப் பேசப்படுகிறது. பழைய உலகாயதர் பேசியதே காத்துமவாதத்துடன் இது நெருங்கி வருகிறது. பெரியார்,

“ஆத்மா என்பதை ஆகாயத்தில் தளவாடம் இல்லாமல் கட்டப்பட்ட ஒருகோட்டை என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.”

என்று அடித்துக் கூறுகிறார்.²⁸ உலகாயதர் கூறிய கருத்தினை அணிநலத்துடன் இவர் கூறியிருப்பதாகவே கொள்ளுதல் வேண்டும். உயிர் அச்சமாறிப் பிறக்கும் என்ற கருத்தினையும் பெரியார் தகர்த்துள்ளார்.

நரகம், மோட்சம் பற்றிப் பெரியார் பல இடங்களில் மறுத்துக் கூறியுள்ளார். இரண்டொரு பகுதியைக் காண்போம்:

1. நரகம் என்பது வெறும் கற்பனைப் பூச்சாண்டி. மதத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள

அறிவாராய்ச்சியைத் தடைசெய்து தமது வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளச் சூழ்ச்சிக்காரர்கள் செய்த ஒரு தந்திரம்.²⁹

2. நரகமும் மோட்சமும் பணம் பறிப்பதற்காகப் புரோகிதர்களால் கட்டப்பட்ட ஒரு கற்பனை உலகமே ஆகும். மனிதர்களை நரகத்தைக் காட்டி மிரட்டுவதும் கோயில்களைக் காட்டி மோட்சம் கொடுப்பதாகக் கூறுவதும் சிறு பிள்ளைகளுக்கு மிட்டாய்களைக் காட்டி முக்கிய விஷயத்தை மறைத்து நம் வழியில் திருப்புவது போன்ற செய்கையே ஆகும்.³⁰

எனவே, தேசப்படத்தில் இந்தியா, சீனா, உருசியா, இங்கிலாந்து முதலிய நாடுகளைக் காட்டுதல் போல், பவுராணிகர் நரகங்கள், மோட்சங்கள் பற்றிய வடிவமைப்புகளை அந்நாளில் உருவாக்கிக் கதை கட்டியுள்ளனர். அவை காட்சிக்கு அகப்படாமையின் கற்பனையே என்று பெரியார் அறிவுறுத்துதல் நோக்கத்தக்கது.

7.1.4. வருணப் பாகுபாட்டை உடன்படாமையே

தமிழர்கள் மக்களைப் பாகுபாடு செய்துள்ள முறைக்கும் வடமொழியாளர் செய்துள்ள முறைக்கும் பெரும் வேறுபாடு உண்டு. தாங்கள் வாழ்ந்த நாளிலத்தின் அடிப்படையில் தமிழர் சமுதாயப் பாகுபாடு கண்டவர்கள். ஆனால், பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர் என்று வடமொழியாளர் மக்களைப் பாகுபடுத்தியதை உலகாயதர் உடன்படவில்லை. புத்தர்பிரானும் உடன்படவில்லை. பெரியாரும் உடன்படவில்லை,

பெரியார் பேசுகிறார்,

1. பார்ப்பனர்களாகிய தாங்கள் பிரம்மாவின் முகத்தில் பிறந்தவர்கள், மேலானவர்கள் என்றும், மற்றவர்கள் தோளிலும், தொடையிலும், பாதத்திலும் பிறந்தவர்கள் என்றும், தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் பார்ப்பனர்கள் கற்பித்து இத்தகைய வருண பேதங்களுக்காகச் சாத்திரங்களையும் எழுதி வைத்துக் கொண்டனர்... மக்கள் ஏமாந்துவிடலாமா?³¹

2. பார்ப்பனரல்லாதாரிடையே பல்வேறு ஜாதிகளாகப் பார்ப்பனர் ஏன் பிரித்தார்கள் என்றால், இவர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்தால் தங்களுக்கு ஆபத்து என்பதற்காகத் தான். இவர்களுக்குள்ளாகவே நான் மேல்ஜாதி - கீழ்ஜாதி என்று சண்டை போட்டுக் கொண்டால் நம்மிடம் சண்டைக்கு வரமாட்டார்கள் என்று கருதியே பார்ப்பனர் இம்மாதிரி சூழ்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள்.³²
3. ஆரியர் இந்நாட்டுக்கு வருமுன் நிலம், நீர், இடம் காரணமாக மக்கள் பழக்க, வழக்க இயற்கைத் தன்மைகளில் பேதம் இருந்ததாகக் காணப்படுவதல்லாமல் மதம், மதத்தின் பயனாய் ஏற்பட்ட வேடம், சடங்கு, ஜாதி என்பவை காரணமாகப் பேதம், பிரிவு இருந்ததாகச் சொல்லுவதற்கு அறிகுறிகள் காணப்படவில்லை.³³

இவ்வாறு பெரியார் எழுதுவதிலிருந்து ஜாதி பேதங்கள் ஆரியர்களால் புகுத்தப்பட்டவை என்றும் அவர்களின் தற்காப்புக்காக இவை அமைந்தவை என்றும் வேறுபாடற்றதும் சமத்துவம் வாய்ந்ததுமாகிய சமுதாயமே தமிழர் சமுதாயம் என்றும் எண்ணியுள்ளார் என்பது புலனாகும்.

7.1.5. சடங்குகளையும் மூடநம்பிக்கைகளையும் உடன்பாமை

பொருளற்ற சடங்குகளையும் அறிவுக்குப் பொருந்தி வராத நம்பிக்கைகளையும் பெரியார் முற்றிலும் வெறுத்தார். இவை மனிதனின் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் முட்டுக் கட்டைகள் என்று அறிவுறுத்தினார். அவர் எழுத்துகளிலிருந்து அவர் கொள்கைக்கு ஆதாரத்தைத் தருகிறோம்.

1. விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவன் கை கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு இலைக்கு முன் உட்கார்ந்ததும் சாணி உருண்டையை உருட்டி வைத்துச் சாப்பிடுங்கள் என்று சொன்னால் அவன் என்ன செய்வான்? என்ன அயோக்கியப் பயல்! நம்மை மடையன் என்று நினைத்தானா? அல்லது அவன் மடையனா? என்று ஆத்திரம்

அடைந்து எழுந்து போய்விடுவான். ஆனால், அதே மனிதனிடத்தில் அதே சாணியைக் கொழுக்கட்டை மாதிரி பிடித்துவைத்து அதன் தலையில் அருகம்புல் குத்திவைத்து, குங்குமத்தை இட்டு, விழுந்து கும்பிட்டு வா சாப்பிடப் போகலாம் என்றால் உடனே கும்பிடுவான்: சாணியைச் சோறாக வைத்தபோது கோபம் அடைந்த மனிதன் அதைச் சாமியாக வைத்தால் கும்பிடுகிறான்: தலையில் முட்டிக் கொள்கிறான். இது ஏன்? அவனுக்கு அறிவு இல்லையா? அறிவு இருக்கிறது. அந்த அறிவைச் சோற்றுச் சங்கதியில் செலுத்தலாம். ஆனால், கடவுள் சங்கதியில் செலுத்தினால் அழிந்து போய்விடுவோம் என்ற பயம் உண்டாக்கப்பட்டிருப்பதால் அவன் சிந்திப்பது இல்லை.³⁴

எனவே, மனிதனுக்கு அறிவு இருந்தும் கூடச் சிற்சில மூடப்பழக்கத்தால் அதுவேலை செய்வதில்லை என்பது புலனாகிறது.

2. இராகு காலத்தில் சாப்பிடக் கூடாது... தண்ணீர் குடிக்கக் கூடாது.. நடக்கக் கூடாது. இப்படிக்கெட்டகாலம் என்கிற இராகு காலத்தில் செய்யும் காரியங்களுக்கு ஒன்றும் தீமை விளையவில்லையே! வெள்ளைக்காரன் இந்தக் காலத்தில் எல்லாக் காரியமும் செய்கிறானே!³⁵

எனவே, காலம் என்பது ஒரு படித்தான தன்மை கொண்டது. அதில் நல்லது, தீயது என்பது கிடையாது. எல்லாக் காரியங்களிலும் எல்லாச் செயல்களும் நடைபெறலாம் என்பதில் பெரியார்க்கு உறுதியுண்டு. அவரைப் பின்பற்றுவோர் நடத்தும் திருமணங்களே இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

3. நம் நாட்டில் மிகப் படித்த மேதாவிகள், விஞ்ஞானத்திலே பட்டம் பெற்றவர்கள், டாக்டர்கள், ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பூகோளம், வானசாத்திரம் எல்லாம் நன்றாகக் கற்றவர்கள், அது பற்றி எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்தவர்கள்,

அவர்களே கிரகணம் வருகிறது என்றால், வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு... சூரியனையும் - சந்திரனையும் பாம்பு விழுங்கிவிட்டது என்று அதை மீட்க, ஜெபம் செய்கின்றனர். இப்படி நம் நாட்டில் வாழ்வு அறிவுக்குச் சம்பந்தம் இல்லாமல் போய்விட்டது.³⁶

இந்த நிலை இன்னும் சில இடங்களிலாவது நீடித்துக் கொண்டதான் உள்ளது. போதிய அளவு புத்தி வளரவில்லை என்பதையே இந்நிலை காட்டுகிறது.

4. தமிழ்நாட்டில் எல்லாத் தரமக்களும் காட்டுமிராண்டிக் காலத்திய அதாவது 1000, 2000, 3000 ஆண்டு காலத்திற்கு முந்திய கடவுள், மதம், சாத்திரம், இலக்கியம், இதிகாசம், நீதி, தர்மம், வைத்தியம், ஜோசியம், சகுனம், நேரம், காலம் முதலியவைகளைக் கிளறுவதும் அதில் பற்று வைப்பதும் பரப்புவதுமான காரியங்களை நாகரிகம் என்று எண்ணிக்கொண்டு பின்புறமே காலடி வைத்து நடந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள்.³⁷

இவ்வாறு கவலைப்பட்டவர் பெரியார். நவீனயுகத்தில் மேலைநாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள், புதுமைகள், அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் என்பனவற்றால் நம் நாடும் விழித்தெழுந்து அறிவுவழியில் நடத்தல் வேண்டும் என்ற ஆதங்கமும் அக்கறையும்தான் இவ்வாறுபெரியார் பேசுவதற்குக் காரணமாகும்.

7.1.6. உலகு உடன்பாட்டுச் சிந்தனை

நாம் வாழும் உலகம் உண்மையானது; மாயை அன்று. நம் மக்கள் அனைவரும் சரிசமாளர். நமக்குள் உயர்வு தாழ்வு என்பது இல்லை. வாழ்க்கை வாழ்வதற்குத்தான். இன்னொரு உலகம் உண்டு என்றும் செத்தபின் அங்குச் செல்லுவதற்காகவே இப்பிறப்பு அமைந்துள்ளது என்றும் கூறும் மதவாதிகளைப் பெரியார் போல் கண்டித்தவரும் மறுத்தவரும் எவரும் இலர்.

கடவுள் உடன்பாட்டாளராகிய மகா கவி பாரதியார், “செத்தபிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம் என்று எண்ணி யிருப்பார் சித்தமனிதர் அவர் சொல்லும் சாத்திரம் பேயுரையாம் என்று இங்குஊடேடா சங்கம்”

என்று பாடியிருத்தல் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்கள் நான்கனுள் அறம், வீடு என்ற இரண்டனையும் உலகாயதர் உடன்பட்டிலர். இன்பம் ஒன்றே உறுதிப் பொருள் என்று உரைத்தனர். அதனை மேன்மேலும் வளர்த்துக் கொள்ளுதற்குக் கருவியாக இருப்பதுவே பொருள் என்று கூறினர். எனவே, பொருளும் இன்பமும் என்பன இரண்டு மட்டுமே உலகாயதர்களால் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொள்ளப்பட்டவை என்று முன்பும் பார்த்தோம். இக்கருத்தும் பெரியார்க்கு உடன்பாடுதான். அறம் என்பதை உலகாயதர் ஏற்றுக் கொள்ளாமை போல பெரியாரும் ஏற்றாரிலர். அதற்கு மாறாக ஒழுக்கத்தினை வலியுறுத்தினர். இது பற்றிப் பின்னர் காண்போம்.

இன்பம் குறித்துப் பெரியார் கூறும் கருத்துகள் சிலவற்றைக் கூறுதல் வேண்டும்.

1. கல்யாணம் என்பது - ஓர் ஆணும் ஒரு பெண்ணும் கூடி இயற்கை இன்பத்தை நுகரவும் ஒருவரை ஒருவர் காதுலித்து ஒருவருக்கொருவர் வாழ்க்கைப்போட்டியில் ஏற்படும் சிரமத்துக்கு இளைப்பாறவும் ஆயாசம் தீர்த்துக் கொள்ளவும், ஆணுக்கு ஒருபெண்ணும் பெண்ணுக்கு ஓர் ஆணும் வேண்டியிருக்கிறது.³⁸

திருமணத்தின் நோக்கம், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்ற உறவின் சிறப்பு. இவை பெரியாரின் எழுத்துகளில் வலியுறுத்தப்பட்டன. திருமணத்திற்கு வாழ்க்கைத் துணை ஒப்பந்தம் என்பதுதான் பெரியாரிட்ட பெயர். அவர் பேசுகிறார்,

2. ஆணும் பெண்ணும் கூடி வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை. வாழ்க்கையினை நடத்த

ஆணும் பெண்ணும் உற்ற துணைவர்கள் ஆகிறார்கள் என்பதைக் குறிப்பதுதான் வாழ்க்கைத் துணை என்ற வார்த்தையாகும். வாழ்க்கை என்பதே சுதந்திர இன்ப வாழ்க்கை தானே ஒழிய, கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட துன்ப வாழ்க்கை அல்ல.³⁹

3. காதல் என்பது ஆணும் பெண்ணும் தாங்களே சம்மதித்துக் கூடி வாழ்வதாகும். இதுதான் தமிழனுக்கு இருந்த முறையாகும்.⁴⁰ பெரியார் செய்துவைத்த திருமணம் சீர்திருத்தத் திருமணம் என்று கூறப்பட்டது. ஜாதி மறுப்பு (கலப்பு)த் திருமணமாகவும் இஃது அமைதல் உண்டு. இதற்கு அரசியல் அங்கீகாரம் அளித்தவர் மேனாள் முதலமைச்சரும் பெரியாரின் பிரதமசீடரும் ஆகிய பேரறிஞர் அண்ணா ஆவர்.

இதுகாறும் பழைய உலகாயதச் சிந்தனைகளை ஒட்டிப் பெரியார் விரிவாக விளக்கிக் கூறியும் நடந்தும் வந்த பகுத்தறிவுப் பாதையினைப் பற்றிய அடிப்படைகளை அறிந்தோம். இனி, அவர்களே புதியனவாகக் கூறிய உலகாயதச் சிந்தனைகளில் சிலவற்றைக் காண்போம்.

7.2 பெரியாரின் புதிய உலகாயதம்

பழைய உலகாயதச் சிந்தனையின் பரிணாம வளர்ச்சியாகப் பற்பல புதிய கருத்துகளைப் பெரியார் வழங்கியுள்ளார். அவற்றுள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை:

1. ஒழுக்கம்
2. சுயமரியாதை
3. சீர்திருத்தம்
4. தொண்டு
5. பெண்ணுரிமை
6. பகுத்தறிவு

என்பனவாகும். அவை அனைத்தும் ஒரு நல்ல சமுதாயத்தின் மேம்பாட்டிற்கு உரமாக விளங்குபவை. இவற்றுள் ஒழுக்கம் குறித்துப் பெரியார் கூறியுள்ள சில கருத்துகளைக் காண்போம்.

7.2.1 ஒழுக்கம் (Character)

ஒழுக்கம் என்பது நடத்தை. பெரியார் ஒழுக்கத்தினைப் பெரிதும் மதித்தவர்; வலியுறுத்தியவர். யாவரும் ஒழுக்கத்தினைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும் என்றார். பழைய மரபுவழிப்பட்ட உலகாயதர் இவர் அளவுக்கு இதனை வற்புறுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. திரைப்படம்பார்ப்பதால் ஒழுக்கக்கேடு உண்டாகும் என்ற எண்ணத்தில் மக்கள் திரை அரங்குகளுக்குப் போகக் கூடாது என்று பெரியார் வலியுறுத்தினார். தனியொழுக்கத்தினைப் போலவே பொது ஒழுக்கத்தினையும் இவர் பெரிதும் மதித்துள்ளார். ஒருமுறை ஒரு கூட்டத்திற்குப் பெரியார் சென்றிருந்தார். அவையில் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடிய பொழுது மற்றவர்களைப் போலவே பெரியாரும் எழுந்து நின்றார். அப்பாடல் முடிந்த பிறகுதான் தன் இருப்பிடத்திலமர்ந்தார். இவருடைய இப்பண்பாடு இவர் பெருமையினைச் சிகரம் போல் உயர்த்திக் காட்டுகிறது. ஈரோட்டில் இவர்தம் வீட்டிற்கு ஒருநாள் விருந்தினராக இவர்தம் இனிய நண்பர் **தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க.** போயிருந்தார். அவர் காலையில் நீராடி நின்றதும் எங்கிருந்தோ திருநீறு கொண்டு வந்து அவரிடம் வழங்கினார் என்று இருவரிடமும் நெருங்கிப் பழகியோர் கூறக் கேட்டுள்ளேன். தம் நண்பரின் கொள்கையில் குறுக்கிடாத பண்பினர் பெரியார் என்பதற்கு வேறு சான்றும் வேண்டுமா? இப்பொழுது அமரராகிவிட்ட கயிலை முனிவர் சந்திரசேகரேந்திரரின் தவம், சீலம், ஒழுக்கம், வைராக்கியம் முதலியவற்றைப் பெரியார் பெரிதும் மதித்தவர். தன்னைச் சேர்ந்தவர்களில் ஒருவர்கூட அவரைக் குறை பேசுவதோ தூற்றுவதோ கூடாது என்று கூறியவர் பெரியார். ஆத்திகராகிய இராஜாஜிக்கும் நாத்திகராகிய பெரியாருக்கும் இடையே நிலவிய நெருங்கிய நட்பு அனைவராலும் பாராட்டப்பட்டது.⁴¹

பகுத்தறிவுப் பகலவனாகிய பெரியார் ஒழுக்கத்திற்குத் தரும் விளக்கம் பற்றிச் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

7.2.1. ஒழுக்கம் பற்றிய விளக்கம்

ஒழுக்கம் என்பதற்குப் பெரியார் தந்துள்ள

விளக்கமும் வரையறையும் எக்காலத்துக்கும் பொருந்தி வருவன. அவர் பேசுகிறார்,

ஒழுக்கம் என்பது அந்நியனுக்குத் துன்பம் தராமல் நடந்துகொள்வதாகும். எந்த மனிதனும் அந்நியனுக்கு உபகாரியாகவும் கடைசிப்பட்டசம் அந்நியனுக்குத் தன்னால் துன்பம் கொடுக்காதவனாகவும் இருப்பதே பெரிய ஒழுக்கம்.

நம்முடைய மனம் நோகாமல் இருக்கப் பிறர் நம்மிடம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறோமோ அதேபோல் நாம் பிறரிடம் நடந்து கொள்வதுதான் ஒழுக்கம் எனப்படும்.⁴²

நீ உன்னை எப்படி மற்றவர்கள் நடத்தவேண்டும், மதிக்கவேண்டும் என்று கருதுகின்றாயோ அதுபோல, நீ மற்றவர்களை நடத்தி ஒழுகவேண்டும்.

நீ எப்படி உன் பொருளை மற்றவன் கவரக் கூடாது என்று கருதுகின்றாயோ அதுபோலவே நீ மற்றவர் பொருளைக் கவரவேண்டும் என்று எண்ணக் கூடாது.

நீ எப்படி உன் பெண்பிள்ளைகளை மற்றவன் பார்த்து ஆசைப்படக் கூடாது என்று எண்ணுவாயோ, அதுபோல மற்றவன் பெண்பிள்ளைகளைப் பார்த்து நீ ஆசைப்படாதே. இதுதான் பொதுநீதி, பொது ஒழுக்கம்.

ஒழுக்கம் என்பது சொல்லுகின்ற படி நடப்பதும் நடந்தபடி சொல்லுவதுமே ஒழிய, தனிப்பட்ட குணம் அல்ல... சமுதாய வாழ்க்கையில் ஒழுக்கம் மிக அவசியம்...⁴³

... பக்தி இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஒழுக்கம் இருக்கவேண்டும். பக்தி தனி மனிதனைப் பொறுத்தது... ஒழுக்கம் இல்லாதவனால் அயலார்க்கும் தொல்லை ஏற்படும்.⁴⁴

மேலே காணப்படும் பெரியாரின் வாசகங்கள் யாவும் சீனத்து ஞானிகள் பூஷியசின் கருத்துக்கும், தமிழ்ஞானி திருவள்ளுவரின் கருத்துக்கும் வழங்கப்பட்ட விளக்கங்களாகவும் விரிவுரைகளாகவும் திகழ்கின்றன.

7.2.2. சுயமரியாதை (Self Respect)

சுயமரியாதை, தன்மானம் என்பன ஒருபொருளை (Synonyms). சுயமரியாதையுடைய கண்டவர் பெரியார். ஒரு காலத்தில் பெரியாரின் வழி நடப்போரைச் சூனாமானாக்காரர்கள் (சுயமரியாதைக்காரர்கள்) என்று அயலார் கூறி வந்தனர். ஆனால், சுயமரியாதை எவ்வளவு தூரம் முக்கியமானது என்பதை அவர்கள் கூட, காலப்போக்கில் உணர்ந்து கொண்டனர்.

சுயமரியாதைக்குப் பெரியார் தந்துள்ள விளக்கத்தினைக் காண்போம்.

மனிதச் சீவனுக்கு எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமான உணர்ச்சியாக... தன்மானம் ஆகிய சுயமரியாதையைத் தான் பிறப்புரிமையாகக் கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது. ஏன் எனில், மனிதன், மானிடன் என்ற பதங்களே மானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்பட்ட மொழிகள். ஆதலின் மனிதன் என்பவன் மானம் உடையான். எனவே, மனிதனுக்கு மனிதத் தன்மையைக் காட்டும் உரிமையுடையது மானம்தான். அத்தன்மானம் ஆகிய சுயமரியாதையைத்தான் மனிதன் பிறப்புரிமையாகக் கொண்டிருக்கிறான்.⁴⁵

சுயமரியாதை உணர்வுடன் மக்கள் யாவரும் வாழவேண்டும் என்பதே பெரியாரின் விருப்பம், எதிர்பார்ப்பு.

7.2.3. சீர்திருத்தம் (Reformation)

மக்கள் யாவரும் சமச்சீர் அடையும் படித்திருத்தி அமைத்தலே சீர்திருத்தம் ஆகும். சீர்திருத்தம் என்பதற்குப் பெரியார் தரும் விளக்கமும் வரையறையும் (Definition) காண்போம்.

சீர்திருத்தம் என்பது தேவையற்றதை நீக்கிவிட்டுத் தேவையுள்ளதை மட்டும் வைத்துக் கொள்ளுதல் என்று பொருள்.

மக்கள் சமுதாயம் என்ன காரணத்தினால் சீர்கேடு அடைந்தது? ஏன் சீர்திருத்தப்பட வேண்டும்? என்பதை உணர்ந்து, உணர்ந்தபடி

மறுபடியும் அந்நிலை ஏற்படாமல் இருக்க நம்மால் இயன்றதைச் செய்யும் முறையில் சமுதாயத்தின் அஸ்திவாரத்தையே புதுப்பிப்பது என்பதுதான் நமது சமுதாயச் சீர்திருத்தத் தொண்டாகும்.⁴⁶ ஏற்றத் தாழ்வின்றிச் சமுதாயம் ஒழுங்குபட அமைதலைச் சீர்திருத்தத்தின் விளைவு என்று கூறலாம்.

பழைய சீர்திருத்தக்காரர்கள் என்ற வரிசையில் சித்தர்கள், திருவள்ளுவர், புத்தர், ஏசுபிரான், முகம்மது நபி ஆகியோரையும் இக்காலத்துச் சீர்திருத்தவாதிகளில் சீனாவில் தோன்றிய சன்யாட்சன்னையும் துருக்கி நாட்டில் தோன்றிய கமால்பாட்சாவையும் பெரியார் சிறப்பாகக் குறித்துள்ளார்.⁴⁷

7.2.4. தொண்டு

புரட்சிக் கவிஞர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பெரியாரின் கருத்துகளை ஆற்றல்மிக்க தம் கவிதைகளின் வாயிலாக மக்களிடையே பரப்பிய சிறப்புக்கு உரியவர். இவர், 'தொண்டு செய்து பழுத்தபழம்' என்று பெரியாரைப் பாராட்டுதல் சுட்டத்தக்கது. தொண்டு என்றால் என்ன? என்ற கேள்விக்குப் பெரியார் தரும் விளக்கம் இதுவே:

“எதற்கும் சலியாது உழைத்து, துன்பம் வந்தாலும் ஏச்சு வந்தாலும் எவ்விதக் கஷ்டநஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் எதையும் பொருட்படுத்தாமல் எதிர்த்து, உழைத்துக் கடைசிவரை கொள்கையை நழுவவிடாது காத்துநிற்பதே உண்மைத் தொண்டின் குணம் ஆகும்.”⁴⁸

தன்னலமற்றதும் ஒன்றை எதிர்பாராமல் செய்வதும் மனிதநேயம் பொருந்தியதும் தான் தொண்டு என்பது பெரியாரின் சித்தாந்தம். இதற்கு அவரே எடுத்துக்காட்டாவார். தொண்டு, அறம் பற்றியும் பெரியார் தெளிவுப் படுத்தியுள்ளார்.

“அறம் என்றால் தடிப்பசங்களுக்குச் சாப்பாடு போடுவதோ, கோயில் குளம் கட்டுவதோ அல்ல. மக்களுக்குத் தம்மாலான நல்லனவற்றைச் செய்வதுதான் அறம். அதுதான் உண்மையான தொண்டு.”⁴⁹

மேலும், தொண்டினைப் பற்றிப் பெரியார் பேசுவதைக் கேட்போம்.

“மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யப் புறப்படுபவர்கள் ஒழுக்கமாக நடக்கவேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக இளைஞர்களுக்கு ஒழுக்கமும் கட்டுப்பாடும் அவசியம். எவன் தன் நலத்தையும் மானாபிமானத்தையும் விட்டுவிட்டுத் தொண்டாற்றும் பணியை வாழ்வாகக் கொண்டிருக்கிறானோ அவன்தான் மற்ற ஜீவப் பிராணிகளிலிருந்து வேறுபட்ட மனிதத் தன்மை கொண்ட மனிதன் ஆவான். அப்படிப்பட்ட தொண்டுக்கு முதன்முறையாக வேண்டியது ஒழுக்கமே ஆகும்.”⁵⁰

ஒழுக்கம் பெரியாரால் பல இடங்களில் வலியுறுத்தப்படுகிறது. தொண்டு புரிவார் யாவரும் ஒழுக்க சீலராக இருந்தால்தான் சமுதாயம் அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளும்.

7.2.5. பெண் கல்வியும் உரிமையும்

உலகாயதர்கூட பெண்ணினைப் போகப் பொருளாகவே மதித்துள்ளனர். ஜாதி வேறுபாடற்ற சமத்துவம் போற்றத் தக்கதுதான். புத்தர், வள்ளுவர் அதனைப் போதித்தனர். ஆயினும் சமுதாய நிலையில் (Social Equality) ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகரானவர் என்ற பால் சமத்துவம் (Gender Equality) பெரியாரால் மட்டுமே பெரிதும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

சமுதாயத்தின் மேன்மைக்கும் உன்னதத்திற்கும் பெண்களின் பங்குபெரிது. பெண்களுக்குக் கல்வி அவசியம் என்பதைப் பெரியார் வலியுறுத்தினார். பெரியார் பேசுகிறார்,

“ஆண்கள் படிக்காவிட்டாலும் கூடமுதலில் பெண்களைப் படிக்கவைக்க வேண்டும். பெண் படித்துவிட்டால் ஆண்கள் ஒழுக்க சீலர்களாக இருப்பார்கள்.”⁵¹

சமுதாயத்தில் ஆண்களைச் செம்மைப் படுத்தும் சிறந்த ஆற்றலைப் படித்த பெண்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பது பெரியாரின் கணிப்பு. அஃது உலகியலில் காணப்படும் உண்மை ஆகும்.

பெண்களுக்கு அரசுப்பணிகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதும் பெரியாரின் கட்டளை. அவர் கூறுகிறார்,

“இப்போது பெண்கள் படித்து முன்சீப், கலெக்டர், மந்திரியாக வேலை பார்க்கிறார்கள்.⁵² ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் ஆனவர்களே, பெண்களைவிட எந்த விதத்திலும் ஆண் உயர்ந்தவன் அல்லன்.⁵³”

பெண்கள் முதலில் படிக்கவேண்டும். படித்து மூடப்பழக்கவழக்கங்களை ஒழிப்பதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.”⁵⁴

எனவே, மூடப்பழக்க வழக்கம் முற்றாக ஒழிவதற்குப் பெண் கல்வி தேவை என்பது பெரியாரின் தலையாய கருத்து எனலாம்.

பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வேண்டும் என்பதைப் பெரியார் பெரிதும் வலியுறுத்தினார். பார்லிமென்டில் இது பற்றி விவாதம் வந்தபொழுது பழமைவாதிகள் எதிர்த்தனர். ஆனால், அந்நாளில் தலைமை அமைச்சராகத் திகழ்ந்த பண்டிதநேரு அவர்கள் இராஜினாமா செய்துவிடுவேன் என்று பயமுறுத்திய பிறகுதான் சட்டம் நிறைவேறியது என்ற வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செய்தியினையும் பெரியார் குறித்துள்ளார்.⁵⁵

தேவதாசி முறைஒழிப்பு, விதவைமணம், கலப்புமணம் என்பன பெரியாரின் பெரு முயற்சியால் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டன.

பெண்களுக்குத் தற்காப்பு தேவை. இரஷ்யப் பெண்களைப் போலவும் துருக்கிப் பெண்களைப் போலவும் போலிஸ், இராணுவம், விமானம் ஓட்டுதல் போன்ற காரியங்களையும் ஆண்களைப் போலவே செய்தல் வேண்டும் என்பது பெரியாரின் ஆசை. இந்த ஆசை இந்நாளில் நிறைவு பெற்றுவருதல் குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லாப் பணிகளுக்கும் பதவிகளுக்கும் தகுதி மிகுதி படைத்தவர்கள் பெண்கள் என்ற பெரியாரின் எதிர்பார்ப்பினை இந்நாளில் அவர்கள் உறுதிப்படுத்தி வருகிறார்கள்.

7.2.6. பகுத்தறிவு

உலகாயதர் காட்சி அளவையினை (Perception) மட்டுமே ஏற்றுக் கொண்டவர். பெரியார் காட்சி அளவையுடன் பகுத்தறிவுக் கொள்கையினையும் அறிவு வளர்ச்சிக்கு வாயிலாகக் கொண்டார். புத்தர் பிரான், திருவள்ளுவர் ஆகியோர் பகுத்தறிவுக்கு முதன்மை கொடுத்தவர்கள்.

புத்தர் பிரான்,

“ஏ... பிட்சுக்களே யான் கூறும் கருத்துகளை அலசி ஆராய்ந்து அறிவுக்குப்பொருந்துமெனில் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; என் பேரில் வைத்துள்ள மரியாதை காரணமாக வேண்டாம். தங்கத்தினை அனலில் இட்டும், நறுக்கியும், உருக்கியும், கட்டளைக் கல்லில் உரைத்தும் அதன் மாற்றினை அறிந்து கொள்ளும் அறிஞனைப் போல (பொற்கொல்லனைப் போல) என் கருத்துகளை ஆராய்ந்து கொள்ளுங்கள்.”

என்று பகுத்தறிவுக்கு முதன்மை வழங்கிப் பேசினார்.

திருவள்ளுவர்,

“எப்பொருள் எத்தன்மைத்(து) ஆயினும்

அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்ப(து) அறிவு.” - குறள் - 355

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும்

அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்ப(து) அறிவு.” - குறள் - 423

என்று பகுத்தறியும் அறிவாற்றலைத் தெளிவுபடுத்திக் கூறினார். இவ்வகையில், பெரியார் உலகாயதரைப் பின்பற்றியதாகத் தெரியவில்லை. புத்தரையும் திருவள்ளுவரையும் பின்பற்றியதாகத் தோன்றுகிறது.

பகுத்தறிவு பற்றி பெரியார் பேசியுள்ள சில இடங்களை இங்குக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

1. “பகுத்தறிவு என்பது மனிதனுக்கு ஜீவநாடி-உயிர் நாடி ஆகும். ஜீவராசிகளில்

மனிதனுக்குத்தான் பகுத்தறிவு உண்டு.⁵⁶ பகுத்தறிவு என்பது நம் கேடுகள் அனைத்துக்கும் ஒரே மருந்தாகும்.”⁵⁷

2. “மனிதன் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பகுத்தறிவில் தெளிவு பெறுகின்றானோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு பக்குவமானவன் என்பது பொருள்.”⁵⁸
3. “பகுத்தறிவு என்பது ஆதாரத்தைக் கொண்டு தெளிவடைவது: மூடநம்பிக்கை என்பது ஆராயாமல் ஏற்றுக் கொள்வது ஆகும்.”⁵⁹
4. “நமது கொள்கை பகுத்தறிவு; பகுத்தறிவு என்றால் நாத்திகம் ஆகும். அறிவுகொண்டு சிந்திப்பதுதான் நாத்திகம் ஆகும்.”⁶⁰
5. “மனிதன் தன்னைக் காப்பாற்ற மட்டும் போதிய அறிவை அடைந்திருப்பதோடு அதற்கும் மேம்பட்ட அறிவையும் அடைந்திருக்கிறான். அப்படி அதிகமாக அடைந்துள்ள அறிவுதான் பகுத்தறிவு.”
6. “பகுத்தறிவு என்பது யாவற்றையும்விட மேலானது. சிந்தித்தும், ஆழ்ந்து யோசித்தும், ஆராய்ந்தும், அனுபவத்தையொட்டியும், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற உள்ளமும் அப்போதைக்கு அப்போது தன் வாழ்க்கையின் நிலையை மாற்றி அமைத்துக் கொள்வதும் வாழ்க்கையின் நலனுக்கு ஏற்றவாறு ஒவ்வொரு புதிய சாதனங்களையும் அமைத்துக் கொள்வதும் இதன் சம்பந்தப்பட்டதாகும். பகுத்தறிவு என்றால் அன்றன்றைய கருத்துக்கேற்ப, நடப்பிற்கேற்ப நம்மை மாற்றிக் கொள்வதுதான்.”⁶¹

பெரியாரின் விளக்கத்தினால் பகுத்தறிவு என்பது ஆராய்ந்து அறிதல் மட்டுமன்றி அனுபவத்தை ஒட்டிய அறிவாகவும் அமைந்துள்ளது என்பது புலனாகும். எப்பொருளும் மாறுதலை இயல்பாகக் கொண்டது என்றார் புத்தர்பிரான். அறிவும் அதற்கு விலக்கல்ல என்பது பெரியாரின் கொள்கை. ‘அறிதோ(று) அறியாமை கண்டற்றால்’ என்ற

திருவள்ளுவர் கருத்தும் தரவுகளுக்குத் தக, அறிவுமாற்றம் பெறும் என்பதும், அதனால் முன்னைய அறிவு அறியாமையாகத் தோன்றும் என்பதும் புலனாகும்.

பெரியாரின் சிந்தனைகளின் சாரத்தினைப் பிழிந்தெடுத்துப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எழுதியுள்ள அய்ந்து கவிதைகளை இங்கே தருதல் ஏற்புடையதாக இருக்கும்.⁶²

சாதியென்றும் சமயமென்றும் சொல்ல வேண்டாம்
சாதிரத்தை ஒருநாளும் நம்ப வேண்டாம்
விதியென்றும் வினைஎன்றும் சொல்ல வேண்டாம்
வீணாகக் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டாம்
நான்என்றும் கேள்என்றும் சொல்ல வேண்டாம்
நல்வாய்ப்பை அதனாலே இழக்க வேண்டாம்
தமிழினத்தின் தன்மனைக் காக்க வந்தோன்
தலைவனாம் பெரியாரை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே!

கோயில் என்றும் குளம் என்றும் பேச வேண்டாம்
குழலிக் கல்லிங்க மென்று சொல்ல வேண்டாம்
குடங்குடமாய்ப் பாலதனைக் கொட்ட வேண்டாம்
கொட்டியின் அதை நக்கிக் குடிக்க வேண்டாம்
அர்ச்சனைக்குத் தட்டேந்தி நிற்க வேண்டாம்
அதில்வேறு தட்சணைகள் வைக்க வேண்டாம்
அறிவுக்கு வித்திட்ட அஞ்சா நெஞ்சன்
அருந்தலைவன் பெரியாரை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே!

பஞ்சாங்கம் பார்த்ததெதையும் செய்ய வேண்டாம்
பார்ப்பானை அய்யரென்று சொல்ல வேண்டாம்
பாவமென்றும் புண்ணியமென்றும் பார்க்க வேண்டாம்
பரலோகம் செல்லவழி தேட வேண்டாம்.
ஏழுசென்மம் உண்டென்று எண்ண வேண்டாம்
எண்ணியவர் யாருமில்லை நம்ப வேண்டாம்
எத்தர்களின் புரட்டையெல்லாம் எடுத்துரைத்தோன்
எம் தந்தை பெரியாரை ஏத்தாய் நெஞ்சே!

திதி என்றும் திசவம் என்றும் கொடுக்க வேண்டாம்
தின்பவர்கள் பிதர்கள் என்று எண்ண வேண்டாம்
கோமாதா குலமாதா ஆக வேண்டாம்
கோயியத்தில் குணநலனைக் கண வேண்டாம்
சாணியையும் பிள்ளையாராய்ச் செய்ய வேண்டாம்
சரணமென விழுந்ததனை வணங்க வேண்டாம்
முட்டாள்தனத்தை எல்லாம் முறியடித்தோன்
முதறிஞன் பெரியாரை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே!

மதம் என்னும் விவறி' சிடித்து அவைய வேண்டாம்
மல்லுக்கு அதற்காக நிற்க வேண்டாம்
சிந்திக்கும் முன் எதையும் செய்ய வேண்டாம்
செய்தபின்னே சிந்தித்து வருந்த வேண்டாம்
பதினெட்டுப் புராணத்தைப் படிக்க வேண்டாம்
பகுத்தறிவுப் பாதையினை மாற்ற வேண்டாம்
எம்மதமும் சம்மதமே என்ற மேலோன்
ஏறொத்த பெரியாரை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே!

இவற்றைப் படிக்கும் பொழுது உலக நீதி என்ற அறநூல் நினைவுக்கு வருதல் இயல்பு. அந்நூலின் பாடல்கள் மக்களுக்கு நீதி போதிக்கும் முறையில் பாடப்பட்டவை. அதே வார்ப்பில் பெரியாரின் சிந்தனைகளை மழலையரும் மற்றவரும் விளங்கிக் கொள்ளும் முறையில் அண்ணா அழகிய தமிழ்நடையில் பல விகற்பத்தால் வந்த எண் சீர் ஆசிரிய விருத்த யாப்பில் அற்புதமாக ஓசை ஓட்டத்துடன் பாடியுள்ளார். பெரியார் ஒருபெரும் எரிமலை என்றால் அண்ணா ஒரு பெரும் தேனாறு. வன்மையாகச் சொல்லுபவர் பெரியார். மென்மையாகச் சொல்லுபவர் அண்ணா. பக்குவமாகப் பகுத்தறிவுக் கருத்துகளைப் பாமரரும் புரிந்துகொள்ளும் பாங்கில் பாடியுள்ளார். புதிய உலகாயதம் என்று இப்பாடல்களுக்குத் தலைப்புத்தருதல் பொருந்தும். பெரியார் எதிர்கொண்ட எதிர்ப்புகள், சோதனைகள், வேதனைகள் எவ்வளவோ அவற்றையெல்லாம் பெரியார் தாங்கிக் கொண்டு தமிழ்மக்கள் பகுத்தறிவு நெறியில் நடப்பதற்கு அயராது பாடுபட்டார். அவர் மேற்கொண்ட பணியால் தமிழ்ச் சமுதாயம் பெரும் அளவில்மேம்பட்டு உயர்ந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

8. நிறைவுரை

பெரியாரின் தத்துவம் அப்பாலைத் தத்துவம் (Meta physics) அன்று. சமுதாயத் தத்துவம் (Social Philosophy). சமுதாயத்தின் ஒவ்வோர் உறுப்பும் பொலிவுற்று விளங்குவதற்கு வேண்டிய தகவுகள் (Values), ஒழுக்கம் (Character), சமத்துவம் (Equality), தொண்டு (Service), பகுத்தறிவு (Rational Thinking) உள்ளிட்ட பல கூறுகளைப் பற்றி அவர்தம் உரைகளிலிருந்து கண்டோம். அவருடைய சிந்தனை ஆக்கத்தில் பழைய உலகாயதம் மட்டுமன்றிப் பவுத்தமும் இடம் பெறுகிறது. திருவள்ளுவரின் கருத்தும் சித்தரின் சிந்தனையும் கூட அவர்

சிந்தனைக்கு வலிமை ஊட்டின. நடைமுறை வாழ்வியலுக்கு முதன்மைதந்து செம்மையும் செழுமையும் கெழுமிய இன்பியல் வாழ்வுக்குப் பெரியார் வழங்கிய கருத்துகளின் ஒருங்கிணைந்த தொகுப்புக்குத்தான் பெரியாரியம் (Periyarism) என்றும் புதிய உலகாயதம் (New Materialism) என்றும் பெயர் வழங்குகிறோம். நீண்ட அறியாமை உறக்கத்தில் கிடந்த தமிழ்மக்களைத் தம் சிந்தனை கொண்டு ஒரு குலுக்குக் குலுக்கி விழித்தெழுந்து செயற்படச் செய்த சீர்திருத்தச் செம்மலாகத் திகழ்கிறார் பெரியார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் உலகச் சிந்தனையாளர் வரிசையில் பெரியார் பகுத்தறிவுப் பகலவனாக ஒளி வீசுகிறார். பெரியாரின் இயக்கத்தால் தமிழ்மக்கள் எந்தத் துறைகளிலும் ஆற்றலும் சிறப்பும் பெற்று ஒளி வீசுகின்றனர்.

சான்றெண் விளக்கம்: (அடிக்குறிப்புகள்)

1. அ.மறைமலையான், பகுத்தறிவுப் பகலவனின் புரட்சிப்பாதை, அண்ணா பார்வையில்... செந்தமிழ் நாட்டுச் சிங்கம் பெரியார், அன்றில் பதிப்பகம், சென்னை - 1998, ப.6.
2. சோ.ந.கந்தசாமி, இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியம், தொகுதி 1, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை, 2003, ப.96.
3. Chandradhar Sharma, A Critical Survey of Indian Philosophy, Motilal Banarsidass Publishers N.Delhi, 1997, யீ.42.
4. Chaterjee & Datta, An Introduction to Indian Philosophy, University of Calcutta Publication, Reprint, 1984, யீ.64.
5. Mittal, Materialism in Indian Thought, p.19.
6. Chattopadhyaya, D.P.Lokayata - A Study in Ancient Indian Materialism, p.6
7. Das Gupta, S.N. History of Indian Philosophy Vol. III, Motilal Banarsidass Publishers, N.Delhi, p.532-33.

8. Ibid, p.515. கௌருங்கள், குறுமம் 19, புராணங்கள், ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005, ப.5-6.
9. அருணந்திசிவாசாரியார், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கம், தத்துவப் பிரகாசர் உரையுடன், சை.சி.நூ. கழகவெளியீடு, சென்னை, 1975, ப.8.
10. மேலேகாண்க.
11. Radhakrishnan, S. Indian Philosophy, Vol.I. Allen & Unwin Publishers, London, 1958, p.276.
12. மெய்கண்டதேவர், சிவஞானபோதமும் சிவஞானமுனிவர்... சிற்றுரையும், சை.சி.நூ. கழகவெளியீடு 1977, ப.40-54.
13. அருணந்திசிவாசாரியார், சிவஞானசித்தியார் சுபக்கமும் சிவஞானசுவாமிகள்... பொழிப்புரையும், சை.சி.நூ. கழகவெளியீடு, சென்னை, 1973, ப.163-166.
14. தேவாரத்திருமுறை 5, பதிகம் 60, பா.3
15. சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள், திருவருட்பா ஆறாவது திருமுறை, ஸ்ரீமத் இராமலிங்கசுவாமிகள் மடாலயம், வள்ளலார் பதிப்பகம், சென்னை-7, 1964, ப.106.
16. அதேநூல், ப.146.
17. அதேநூல், ப.175.
18. அதேநூல், ப.106.
19. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 12, கடவுள், ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005, 2008, ப.8.
20. அதேநூல், ப.146.
21. அதேநூல், ப.46.
22. அதேநூல், ப.21.
23. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 19, புராணங்கள், ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005, ப.5-6.
24. அதேநூல், ப.9.
25. அதேநூல், ப.10-11.
26. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 7, மூடநம்பிக்கை, ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005, 2008, ப.9-10.
27. அதேநூல், ப.11.
28. அதேநூல், ப.7.
29. அதேநூல், ப.30.
30. அதேநூல், ப.31.
31. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 14, பார்ப்பனீயம், ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005, 2008, ப.55.
32. அதேநூல், ப.20.
33. அதேநூல், ப.25.
34. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 7, மூடநம்பிக்கை, ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005, 2008, ப.15-16.
35. அதேநூல், ப.16.
36. அதேநூல், ப.21.
37. அதேநூல், ப.21-22.
38. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 10, திருமணம், ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005, 2008, ப.5-6.
39. அதேநூல், ப.7.
40. அதேநூல், ப.12.

41. இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியம், தொகுதி 1, ப.97-98.
42. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 2, ஒழுக்கம், ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005. 2008, ப.17.
43. அதேநூல், ப.18.
44. அதேநூல், ப.22.
45. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 8, சுயமரியாதை, ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005. 2008, ப.5-6.
46. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 5, சமூகச் சீர்திருத்தம், ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005. 2008, ப.7-8.
47. அதேநூல், ப.17.
48. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 4, தொண்டு, ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005. 2008, ப.9.
49. அதேநூல், ப.12.
50. அதேநூல், ப.23.
51. கி.வீரமணி (தொ.ஆ.) பெரியார் களஞ்சியம், ஆறாம் தொகுதி, பெண்ணுரிமை, பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு, 84/1 ஈ.வெ.கி.சம்பத் சாலை, சென்னை-600 007, 2001, ப.171.
52. அதேநூல், ப.163.
53. அதேநூல், ப.166.
54. அதேநூல், ப.177.
55. அதேநூல், ப.176.
56. கி.வீரமணி (தொ.ஆ.) பெரியார் களஞ்சியம், தொகுதி 31, மதம் - பாகம் 7, பெரியார் சுயமரியாதைப் பிரச்சார நிறுவன வெளியீடு, பெரியார் திடல், 84/1, ஈ.வெ.கி.சம்பத் சாலை, சென்னை-600 007. 2008, ப.56.
57. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 4, பகுத்தறிவு, ஏகம் பதிப்பகம், சென்னை - 620 005. 2008, ப.55.
58. கி.வீரமணி (தொ.ஆ.) பெரியார் களஞ்சியம், தொகுதி 31, மதம் - பாகம் 7, ப.56.
59. அதேநூல், ப.57.
60. அதேநூல்.
61. மா.நன்னன் (தொ.ஆ.) பெரியாரைக் கேளுங்கள், குறுமம் 9, பகுத்தறிவு, ப.6.
62. அ.மறைமலையான், அண்ணா பார்வையில் செந்தமிழ்நாட்டுச் சிங்கம் பெரியார், மூதறிஞன் பெரியாரை வாழ்த்தாய் நெஞ்சே ப.3-4.

ஆசிரியர் குறிப்பு:

பேரா. முனைவர். சோ.ந. கந்தசாமி, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று (1953-1962), எம்.ஏ.,எம்.லிட்., பிஎச்.டி. பட்டங்கள் பெற்றவர். இதே பல்கலைக்கழகத்திலும், மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்திலும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திலும், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலும் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்.

இலக்கியம், இலக்கணம், மெய்யியல், வரலாறு, பண்பாடு, மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பாக 75 நூல்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளார். அய்ங்குறுநூறு, குறுந்தொகை ஆகிய சங்க இலக்கியங்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து ஆராய்ச்சி உரைகளையும் வரைந்துள்ளார். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் விருது, தொல்காப்பியர் விருது, பாரிவேந்தர் பைந்தமிழ் விருது முதலிய பல மாண்புறு விருதுகளையும் பெற்றவர். ◆